

GRAIUL

DÂMBOVITEI

REVISTA CORPULUI DIDACTIC PRIMAR DIN JUDEȚUL DÂMBOVITA
— SUB AUSPICIILE ASOCIAȚIEI JUDEȚENE —
A P A R E L U N A R

S U M A R :

Monarhia și Dinastia

Constatări pe câmpul de activitate al învățătorilor

O viață și un crez

Un an de muncă în viața școlii din Jud. D-vița

Breaza, izvor de viață nouă

Franța (Paris)

Cultul Eroilor

Darea de seamă a cooperativei

„Armonia” pe anul 1938

Pedagogia lui Iisus

Buletinul Asociației

Buletin informativ

D. V. Toni, Ministru Subsecretar de Stat
la Departamentul Ed. Naț.

G. Bucurică, Insp. școlar de Tînt

D. I. Platon—Vacărești

D. D. Lixandru, Insp. școlar

D. I. Platon—Vacărești

I. G. Mareș

Șt. Chivu, Inst. pens.

D. D. Lixandru

V. I. Cimpoa, Inv. Râul-Alb

GRAIUL DÂMBOVIȚEI

REVISTA CORPULUI DIDACTIC PRIMAR DIN JUDEȚUL DÂMBOVIȚA
— SUB AUSPICIILE ASOCIAȚIEI JUDEȚENE —
A P A R E L U N A R

COMITETUL ASOCIAȚIEI:

CONSILIUL:

Simion Popescu	<i>Președinte</i>	Gh. Toader	<i>Membru</i>
Bulcă Ionescu	<i>Vice-Președ. și Casier</i>	Ion Teodorescu	„
Gh. Bucurică	<i>Membru</i>	Ion Spălățeanu	„
Alex. Dragomirescu	„	Ion Bucur	„
Ilie Nițescu	„		

COMISIA CENZORILOR

I. Ranzopol
Anton Georgescu
G. Tomescu—Bolovan

Tipografia și Legătoria de Cărți
„DÂMBOVIȚA”
Str. Regelui Carol al II-lea 70 — Târgoviște

COMITETUL DE REDACȚIE:

Simion Popescu, Președintele Asociației

Gh. M. Ionescu, Instiit. Târgoviște

Toma Pătru

REDACTOR D. I. Platon—Văcărești

Cercetați Buletinul Asociației și Informațiile.

**Correspondența privitoare la Redacție și Administrație, cât
și cărțile de orice natură pentru recenzii, se
vor trimite pe adresa :
D-lui **D-tru I. Platon**, Com. Văcărești Jud. D-vița**

Monarhia și Dinastia,

D. V. ȚONI

Ministru Subsecretar de Stat
la departamentul Educației Naționale

„Suntem într'un moment hotărâtor pentru viața noastră, ca Stat și ca neam. Ca atare trebuie să facem totul pentru păstrarea moștenirii sfinte moștenită dela înaintași și aceasta numai printr'o încordare obștească a voinții și muncii naționale a întregului popor.

In primul rând se cere ca acele credințe cari au călăuzit dealungul veacurilor

neamul românesc să fie vii, active, în sufletele tuturor. Dar mai ales în ale descălimii, care are în mână ei însuși viitorul Patriei. Și o singură idee se cere de a fi astăzi stăpâna gândurilor și a activității noastre: ideea monarhică, strâns unită cu ideea dinastică. Căci ea ne-a păstrat Statul în atâtea mari dificultăți, pentru că am știut întotdeauna să fim strâns uniți și solidari în jurul Monarhului.

Nu a fost așa în toate țările. Au fost și sunt încă țări unde între supuși și Monarh este o prăpastie, un abis. Ceeace nu e cazul la noi, unde Monarhul este una cu poporul. Monarhul a fost fratele și părintele tuturor, primul dintre cetățeni.

Domnitorul era ales după un sistem și anume numai dintre membrii unei singure familii, iar nici decum după voia întâmplării sau la îndemâna conspirațiilor. Așa au fost domnitorii Principatelor Române, cari trebuiau să se confunde cu tradi-

M. S. REGELE CAROL II
țile și aspirațiile neamului pe cari îl călăuzeau. Astfel au fost dinastiile Basarabilor în Mantenia și a Mușaiilor în Moldova.

Sistemul nostru dinastic nu era însă complet. Nu se știa cine anume va urma la cârma țării, mai ales că lipsea și dreptul de succesiune la Tron. Deaceia s'au

produs adesea tulburări, lupte și neînțelegeri grave între diferiții pretendenți, cari pentru succesul cauzei lor personale apelau la ajutorul puterilor străine.

Regele Carol I

Înțelepciunea neamului românesc a făcut ca mai târziu să aducă o dinastie străină, punând astfel capăt certurilor de până atunci. Această dorință a izvorât din mintea marilor patrioți și din mintea însăși a poporului, cari doreau înfăptuirea ei cât mai grabnică. Însăși Cuza Vodă a declarat dintru început că se va da la o parte, atunc când va fi chemat în țară un prinț străin.

Drept candidați, figuraa arhiducii ruși și austriaci. Noi am făcut însă apel în Apas, atât pentru a scăpa de influențele dăunătoare ale celor două imperii vecine, cât și pentru înodarea legăturilor cu Apusul Europei, de care ne simțeam atrași datorită și obârșii noastre latine.

Cum Contele de Flandra a refuzat propunerea noastră, ne-am adresat anal principe al Casei de Hohenzolern, care era armagul împăratului Friedrich, acel care a luptat împotriva turcilor la Nicopole. Pe lângă aceasta, Principele Carol avea însă și însușiri personale mai mult decât remarcabile: era un ostaș neînfricat, de o inteligență scripitoare, înestrat cu o mare patere de mană, dacând o stață demnă până la sobrietate și având conștiința datoriei.

Sosind în țară, Principele Carol a făcut la Bacurești canoscutul legământ, în sensul că va, rupe cu trecutul și se va consacra în total nașiei române. Legământul și l-a ținut. Purând o grijă necontentă armatei, Domnitorul Carol a reușit în 1877 să obțină independența României, care mai avea pe atunci o lege de sapunere față de Turci. Iar mai apoi, a înfăptuit atâtea realizări, culturale religioase și sociale, printre care și promovarea învățământului popular, având drept obiectiv principal; formarea caracterelor.

Alături de Regele Carol I, a dat o strălacire augustă țării, Regina Elisabeta, poetă cu renume mondial Carmen Sylva, care a înțeles atât de bine sufletul poporului ei îndrăgit, după cam se constată și din poveștile Peleşului. Toate acestea au contribuit la ridicarea și prestigial Statului nostru, într'o așa măsură, încât au venit la noi și împărații Austro-Ungariei și Rusiei.

Regele Ferdinand I

În momente grele, putem spune tragice chiar, s'a sult pe tron Ferdinand I, nepotul Regelui Carol, care înțelegând că interesele țării primează ori ce alte considerente, a învins toate amintirile de sânge și familie cari îl legau de Germania și punându-se în fruntea oștirii, a pornit lupta sfântă pentru întregirea neamului. Această faptă de o sublimă noblețe, n'are pereche în Istorie.

În războiu, chiar dela început, am fost trădați și atacați mișelește de un stat din sud, așa încât a trebuit să luptăm pe două fronturi. Din care cauză, am fost forțați să ne retragem mai târziu până la Siret.

Iar dacă Regele Întregitor de Neam a fost și ctitorul tuturor Instituțiilor noastre nașionale, nu e mai puțin adevărat că și neasemuita Regina Maria a contribuit într'o mare măsură la realizarea Unirii celei mari. Astfel când la Versailles ni

se preocupau hotarele, Ea a fost aceea care a plecat la Paris și a convins pe „tigrul” Clemenceau de dreptatea cauzei noastre.

Regele Carol II

Dacă primii doi Regi au avut o educație și cultură străină, în schimb Regele Carol II a fost pregătit încă de timpuriu, de părinții lui, în cadrul tradiției românești, pentru domnie.

Calitățile alese ale actualului nostru Rege s-au vădit din tinerețe. Astfel când era încă Prinț, El a pus bazele „Fundațiilor Principele Carol”, prefața miilor de căminuri culturale de acum, înființate pentru ridicarea culturii a țării.

Imediat după coborârea Lui din văzduh, la reîntoarcerea în țară, Regele Carol al II-lea s-a pus în truntea tuturor manifestărilor de mal bine, fiind prezent la manifestările „Astrei” din Ardeal, la Universitățile din Cernăuți și Cluj la inaugurare de monumente, ctitor de biserici, etc.

Poporului român, însă, înzestrat cu atâtea calități și virtuți neabătute, îi lipsea o muncă ordonată și disciplinată. Și apoi nu forme împrumutate, ci sisteme autohtone, naționale și tradiționale.

M. S. Regele a instituit „Ziua Cărții”, sprijinind astfel slova scrisă: a ridicat

la rangul ce li se cuvine Biserica și Școala mai ales acea a satului; a cretat străjeria; a reorganizat și înzestrat oștirea; în 1938 a dat Țării o nouă Constituție, dizolvând toate partidele politice și instaurând pacea și colaborarea în locul arei și dușmăriei”.

Încheind interesanta d-sale expunere, d. ministru D. V. Țoni a arătat că datorită întregii țări este să răspundă la chemarea Regelui și să-L urmeze în activitatea închinată ridicării și consolidării Statului nostru. Iar în aplauzele entuziaste ale întregii asistențe, d-sa a declarat:

„Aici la Clujul din inima Ardealului românesc, o spunem: zadarnice vor fi toate scrâșnirile din dinți, poștele și amenințările la adresa noastră, ce se aud dincolo de hotare. Noi suntem astăzi strâns uniți, legați indisolabili în jurul crezului național, iar arma noastră va ști să înfrângă ori când și pe ori cine, asigurând libertatea națională a României”.

D. V. ȚONI

CONSTATARI PE CAMPUL DE ACTIVITATE

AL INVATATORILOR

După un an de muncă, de mari prefaceri și așezări și în preajma anului ce vine, când pe temelie cea nouă vom începe munca cu și mai mult avânt, redau aci câteva din constatările pe care le-am făcut pe câmpul de activitate al colegilor mei.

Pot afirma, în primul rând, că învățătorii, cu foarte puține excepții și-au făcut cu prisosință întreaga datorie.

Gh. Bucurcă

Inspector școlar de Ținut

Scoși din luptele sterile de până eri, au înțeles chemarea timpului, s'au întors la școală și s'au așezat la muncă constructivă. Fiecare și-a dat seama că pășind peste răscrucea istorică, moment hotărâtor în viața nesmului, pe drumul cel nou, trasat cu bărbăție de M. S. Regele Carol II-lea, adânc pătrunși de spiritul renașterii naționale, au rupt-o cu trecutul, încadrându-se cu tot sufletul în noua orânduire a conducerii de stat.

Faptul că s'a respectat pentru prima dată la M. Ed. Naționale, începând din Aprilie 1938, legea, dreptul și munca fiecăruia, a început să sporească considerabil încrederea în conducători.

Transferările, detașările ca și numirile, s'au efectuat numai după normele stabilite în legi.

Munca, este apreciată și răsplătită, nu ca până eri precupețită și mereu nesocotită. În felul acesta învățătorii, au câștigat sub actuala conducere, cel mai mare bun al vieții lor didactice.

Fiecare știe, acum, ce i-se cavine, pentru că

drepturile ca și îndatoririle au fost înscrise în legi, care se aplică și se respectă cu strictețe. Este măsura care dă siguranță, încredere și avânt.

Învățătorii și-au făcut datoria nu numai în școală, dar și în Straja Țării, Serviciul Social, Pregătirea Premilitară, etc. Prin aceste instituții în satele noastre, bate un puls de viață nouă, fiind străbătute astăzi de cele mai sănătoase curente. Munca, cinstea și ordinea domnesc pretendenți. În cadrul renașterii naționale, toate acestea au contribuit la întărirea sufletească a poporului într'o perfectă solidaritate națională.

În privința activității pur didactice, învățătorii au depus toată stăruința ca să pătrundă spiritul și sensul noii programe analitice.

Până la instalarea noului regim, localurile de școală, deși în majoritate bune, nu erau întreținute și nici gospodărite ca lumea. Începând din toamna trecută îndemnul date de conducătorii M. Ed., Naționale au fost ascultate. Astfel sălile de clasă au fost împodobite cu hărți și diferite tablouri, colț străjeresc, candelă aprinsă, ghivece cu flori și diferite lucrări de ale elevilor. În felul acesta se poate face educațiunea estetică și elevii pot fi deprinși dela început cu ordinea și curățenia.

Este adevărat că la multe din școlile noastre lipsesc încă fondurile necesare pentru întreținere și reparațiuni. În această privință, prin multe părți, învățătorii au contribuit din punga lor. Așteptăm și vom avea pe curând o lege a comitatelor școlare. Ea ar trebui să cuprindă centralizarea fondurilor pe Ținut sau județ și împărțirea lor pe numărul sălilor de clasă.

Frecvența școlară a fost într'o simțitoare creștere. Ea s'a ridicat în unele părți până la 94—95 la sută. Aceasta se datorește, în primul rând, îndrumării practice pe care conducerea Ministerului a căutat să o dea învățământului nostru, încă de anul trecut. În felul acesta, populația dela sate, consideră școala mult mai necesară și trimite copiii din mai multă convingere.

Creșterea frecvenței se mai datorește și prezenței la cursuri a învățătorilor, în mod mult mai

regulat, cum și cantinelor școlare. În cele aproape 7000 de cantine școlare au fost hrăniți anul acesta peste 400.000 de copii. Este una dintre cele mai mărețe opere care a putut contribui nu numai la învierea învățământului, dar și la creșterea și întărirea sănătății vâstarelor noastre de la sate.

Concursurile Culturale s'au ținut anul acesta în conformitate cu dispozițiile date. Activitățile au fost stăruite întrucâtva de concentrările efectuate în lunile de la sfârșitul anului școlar. Toți, subiectele date au fost studiate cu toată atenția, discuțiile au fost destul de animate și pline de interes, iar realizările din punct de vedere practic, li s'au dat toată atențiunea.

Până la apariția noii programe analitice, elevii și alevii școlilor noastre terminau cursul primar fără să cunoască cele mai elementare lucrări practice.

Stabilindu-se prin această programă îndrumări cu caracter practic și în conformitate cu realitățile vieții, s'a putut ajunge ca la sfârșitul anului să se organizeze bogate expoziții de lucrări manuale

pe școli, pe centre și pe județe. Aceste expoziții au făcut ca munca învățătorilor să fie și mai bine apreciată de lumea înconjurătoare.

Am redat aceste sumare constatări cu gândul că în anul care vine, sub egida îndemnelor și aprecierii, munca noastră să fie și mai intensă și cât mai hotărâtă. În lumina concepției politice de azi, școala primară a fost așezată în pas cu vremea, cu realitățile vieții și cu interesele statului.

Prin noua lege a învățământului primar, fundamental schimbată față de cea din trecut, ni-se prezintă o școală nouă, practică și utilă, cu tot ce poate contribui la formarea omului pentru viață.

Conducătorii Ministerului Educației Naționale, exponenți autorizați și legitimi ai năsuințelor noastre, cu experiența trăită înăuntrul vieții învățătorescilor, prin legile și îndemnul date, au stârnit în sufletul tuturor dragostea de muncă și de carieră, cum și încrederea și entuziasmul pe care l dau avântul marilor chemări.

GH. BUCURICA

Inspector școlar de Ținut

O VIAȚA ȘI UN CREZ

Nimic nu poate fi mai îmbucurător, mai aducător de înaltă satisfacție eflotească, decât desăvârșita reușită a luptelor ce duci, decât îndeplinirea idealurilor care ți-au subjugat sufletul, ți-au stimulat voința și pentru care ți-ai închinat întreaga viață. Și dacă în focul luptei ai suferit, dacă deziluzii trecătoare te-au rănit, dacă nemernicia unora ți s'a pus în cale, însă tu ai știut să o înfrunți și să ajungi acolo unde numai tăria credințelor tale a putut să se 'nalțe, spre culmile ce semenilor tăi li se par ireale, și să-i ridici pe treptele înălțimilor viziunii tale și pe ei, pentru generația ta și pentru cele viitoare, tu ești un lămpadar, un deschizător de drumuri noi, un creator!

Fără limpezimea viziunilor, fără credința ne-strămutată 'n crezul făurit, și fără lupta ne'ncetată până la deplina reușită a gândurilor, nimic nu este posibil în viață. Viața e o continuă luptă, o luptă pe care cei mai mulți o duc pentru ca să nu fie învinși de ea, puțini pentru a face ca viața să pășească pe căi superioare, puțini alegeți acel care învinge ei viața și-i dă noi sensuri creind stări sociale superioare, contribuind din plin la evoluția societății.

Deschizători de drumuri nouă, vouă vi se cuvine recunoștința întregului neam, ori și unde vă găsiți, ori și unde destinul vă aruncă pentru a ridica pe semenii voștri.

Și, dacă mă încerc să răscolesc cu slabele-mi puteri trecutul unuia din cei mai reprezentativi deschizători de drumuri nouă, pentru învățătoria și învățământul românesc, o fac cu gândul curat și cu credința că, pilda vieții acestui om rar, nu poate fi decât folositoare și plină de învățăminte, mai ales pentru acele generații de învățători care nu au putut lua parte la lupta ce de peste 30 de ani, duce D-l D. V. Toni, actualul Ministru Subsecretar de Stat la departamentul Educației Naționale, pentru renașterea spirituală a învățătorimii și a școlii românești.

Se împlinesc în toamna acestui an în luna Septembrie, peste 30 de ani decând a început cea-

«Te rog să nu-ți făurești decât un crez: puterea misiunii noastre într'o renaștere spirituală a învățătorimii».

(D. V. TONI într'o scrisoare din 1916, către T. Iacobescu).

stă luptă, 20 de ani decând asociațiile învățătorești din teritoriile unite cu țara mamă s'au unit cu asociația vechiului regat și 10 ani, decând în fruntea acestei desăvârșite asociații, stă cel mai brav, cel mai iubit și cel mai strălucit conducător, președintele ales pe viață, creatorul noii viziuni învățătorești, D. V. Toni.

O viață de peste 30 de ani de luptă continuă pe toate terenurile, pentru a ridica, pentru a transforma o stare de fapt ce nu mai putea dăinui; o viață ce se împarte în trei etape de câte 10 ani, fiecare etapă cu un țel bine definit, cu un plan de luptă ce nu putea da decât reușita și care aveau să contureze și să fixeze pentru totdeauna puternica personalitate, care astăzi este răsplătită cu Augusta încredere a M. S. Regelui Carol al II-lea.

Prima etapă de 10 ani, e destinată creierii unui climat superior pentru învățători. Se luptă pe calea scrisului, apărând acea excelentă revistă „*Vremea Nouă*“, peste paginile căreia generațiile tinere ar trebui să-și arunce ochii cu evlavie, așa cum bătrânii își aruncă pe ciaslov sau psaltire și cu emoția ce o simte istoricul, când gustă din farmecul cronicilor.

Trebuia mai întâiu, ca învățătoria să fie deplin edificată asupra marelui rol ce are, să știe care-i sunt căile cele mai drepte ce duc la îndeplinirea acestei sfinte misiuni. Să i se dea posibilitate învățătorului să-și însușească toate cunoștințele necesare și pentru toate acestea au luptat conducătorii ei spirituali: Ap. Culea, T. Iacobescu, I. Mihalache, pe care trebuie să-i însemn aici, alături de cel mai destoinic, dintre ei, acela ce și-a închinat întreaga ființă numai învățătorimii și școlii: D. V. Toni.

A doua etapă se caracterizează mai ales prin lupta de a ridica învățătoria pe treapta socială ce i se cuvenia și a-i se da drepturile ce misiunea și pregătirea sa i le îndreptăția. A fost o luptă pentru câștigarea drepturilor cetățenești, și lupta a fost câștigată; iar spre adâncă durere a

luptătorului, aceste drepturi au devenit mai târziu din cauza supralicităților și a demagogiei, pângăritoare școlii și țării. A trebuit să vină regeasca înțelepciune a *M. S. Regelui Carol al II-lea*, care să pună capăt răului, să așeze pe noi baze viața statului pentru a nu ne duce în prăpastie. În această nouă alcătuire clarvăzătorul nostru *D. V. Ţoni*, stă cu priceperea și puterea sa de muncă, la dispoziția Tronului, supus și înțelegător.

A treia etapă începe din 1929 când învățătorimea din întreaga țară, alege în persoana sa pe președintele care avea să facă din Asociație ~~ssace cred că înaintași aici nu și-au putut închipui că ar fi realizabil.~~

Despre această perioadă am scris și vom mai scrie, căci o cunoaștem și știm cât a luptat, cât a suferit și cât de hotărâtoare a fost pentru noi și școală, prezența D-lui *D. V. Ţoni* la conducerea Asociației.

Este perioada în care înfăptuirile sunt de proporții mari, care schimbă din temelii viața noastră, a școlii și acum și a întregii națiuni, căci să nu se uite că *D. V. Ţoni* aduce concepții noi pe terenul organizării învățământului și contribuie cu toată autoritatea și competența sa la realizarea gândurilor regești.

Realizări

I. *Unificarea forțelor și a sufletelor luminătorilor din întreaga țară.*

II. *Ridicarea prestigiului Asociației*, care devine chezașia unei noi vieți spirituale la sate prin activitatea intensă a întregii învățătorimi pe terenul cultural, economic, iar acum, sub îndemnul regelui, pentru întărirea sufletească a nației.

III. *Lupta pentru revindcărilor juste ale învățătorimii, pe toate terenurile.*

1) *Pe terenul economic* pentru o mai bună salarizare, pentru a nu fi învățătorimea scoasă din bugetul statului așa cum se propusese de a fi dați pe seama comunelor și înființarea băncilor învățătoresci.

2) *Pe teren cultural*, pentru câștigarea dreptului de a-și căpăta cultură universitară, obținându-se crearea „Secției Pedagogice”; iar acum crearea celui excelent for de culturalizare și selecționare, „*Scoala Normală Superioară*”.

3) *Profesional*: Apărarea drepturilor învățătorimii, atunci când se căuta aruncarea ei în ghiarele mizeriei prin trecerea lor cu salarizarea la comune și când în parlamentul țării, glasul lui *D. V. Ţoni* răsuna hotărât și convingător arătând conducătorilor toate relele ce ar fi venit de aici. Și ori de câte ori învățătorimea a fost lovită a venit tăria credințelor și dârzenia lui, ca să sfărme tot ce cece ar fi făcut rău învățătorimii și școlii. Luptă dreaptă și îndârjită pentru cauzele în-

vățătorimii, gândurile mari și frumoase ale acestui excepțional conducător și îndrumător al învățătorimii, au fost înțelese de Marele nostru Rege, care în istoricul congres învățătoresc dela 8 Iunie 1934, prin prezența *Majestății Sale*, consfințește pentru totdeauna muncă pusă numai în folosul patriei, toată strădania neobositului nostru președinte *D. V. Ţoni*; iar prin decorarea *Domniei Sale*, învățătorimea simte pe pieptul ei răsplata regală.

Când gândurile Regale se cristalizează în această măreață și istorică operă de redresare a nației românești și de îndreptare spre un viitor de aur, prin crearea instituțiilor creatoare de noul suflet, învățătorimea având în frunte pe conducătorul ei *D. V. Ţoni*, pornește cu avânt de iureș vijelios, fiind gata la datorie, pornind prin sate și orașe să schimbe fața țării și să dea mai ales tineretului o nouă educație.

Iată-l pe învățătorii la pregătirea premilitară, la străjerie, la Serviciul Social, și ori și unde gândurile mari regești, strălucitoare ca soarele, se îndreaptă pentru a lumina și a întări nația se găsesc făurari de vremuri nouă și în fruntea lor marele conducător *D. V. Ţoni*.

Pentru *D. V. Ţoni* răsplata a venit târziu, dar a venit de acolo de unde ea vine strălucitoare, regească și înălțătoare.

Ajuns acolo, în acel loc de greași mare răspundere, toate eforturile sale se depun numai pentru a îndrepta, a ridica și a îndeplini ceea ce timp de atâția ani de luptă a gândit, și-a cerut să fie realizat.

Noua lege a învățământului primar, aduce cu ea, îndeplinirea a unei mari părți din desideratele învățătoresci și crează pentru școala poporului, un nou climat, care va ridica starea culturală a țării și peste câțiva ani va șterge acea pată de rușine, de pe obrazul țării, stărplind analfabetismul.

Ca niciodată Ministerul Educ. Naț., având în frunte pe marele sociolog, *D-ful* Ministru *P. Andrei*, pe cel mai adânc cunoscător al nevoilor școlii poporului, *D. ministru* Sub Secretar de Stat *D. V. Ţoni*, a devenit un laboratoriu în care se studiază, se cercetează, se strâng date dela toate școlile din țară pentru a se trage concluzii pentru viitor.

D. I. PLATON—Văcărești

UN AN DE MUNCA IN VIAȚA ȘCOLII

DIN JUDEȚUL DAMBOVIȚA

S-a încheiat încă un an școlar într' atmosferă de conștiințozitate și de muncă nelătinată până acum.

Săvini de desbindările politice care îi măcinau până în prezent învățătorii din județ au înscris o pagină de glorie, cu anul acesta, în activitatea lor mentală să rămână pildă vie pentru generațiile ce vor veni.

Scăpate de tutela politică, organele de control din județ și-au putut face datoria în mod cât se poate de obiectiv, vindecând rănilor trecutului ruginos întrefinite de unii colegi, cari au trecut pe la conducerea județului și contribuind cu tot sufletul lor la ridicarea învățământului din județ.

Dezafel această ridicare a nivelului învățământului din județ a fost constatată și de toți șefii noștri ierarhici în frunte cu d-nul Director general al Inv. primar, care în vizitele făcute în județ s'a putut convinge de seriozitatea muncii depuse de învățătorul dâmbovițean.

Din sinceritatea și temeinicia acestei munci a ieșit acel fermec, specific învățătorimii dâmbovițene, în hora cărora oricine s'a prins nu s'a mai putut desprinde.

Vom urmări în rândurile ce urmează realitatea din județ, în date precise, trăgând concluziile ce se impun și anticipând anumite tendințe ale școlii noastre primare din județ, tendințe ce au început să se schițeze deja.

Date asupra școlilor

În jud. Dâmbovița avem 288 școli primare și 8 grădinițe de copii.

Din 288 școli primare au local propriu 280 școli. Ope școli funcționează cu chirie având localul în construcție.

Din 8 grădinițe de copii numai 2 au local propriu, restul funcționând cu chirie sau în localurile școlilor primare din localitate.

Din 288 localuri de școli, câte avem în județ, 200 de localuri au nevoie de reparații radicale.

În privința mobilierului majoritatea școlilor din județ se prezintă rău. Nimic nu s'a lucrat în acea-

stă direcție nici de comitetul școlar județean, nici de Onor Casa Școlilor, nici de Onor Prefectura. La multe școli în județ elevii stau în clasă în picioare, din lipsă de bănci.

Poate această lipsă de sollicitudine, în această privință, s'ar explica prin faptul că fondurile au fost investite în construcții de școli și în reparații.

Comitetele locale au făcut eforturi supraomnești pentru a împlini lipsurile școlilor și în majoritatea cazurilor învățătorii au fost acela care cu banul lor au întreținut buna stare a școlilor.

Avem în județ școli cu un buget de întreținere care atinge suma de 200 000 lei, dar avem peste 50 la sută școli din județ, care au un buget de întreținere sub 4000 lei.

La aceste școli învățătorii au fost acela, care au împlinit lipsurile cu leaja lor.

Date asupra elevilor

S'a putut observa anul acesta o deosebire enormă față de celace a fost în trecut.

Scăpași de plaga politică, învățătorii s'au întors cu toată ardoarea spre școală făcând ca procentul de frecvență să se ridice mult, mai ales la ciclul supraprimar.

Din datele comparative pe care le dăm pentru anul școlar trecut și anul acesta, se poate constata ușor acest lucru.

1937-1938			
	Inscriși	Frecvenți	Procent
Curcul elementar	34 471	29 868	86,4%
" supraprimar	11.362	6188	55,1%
1938-1939			
	Inscriși	Frecvenți	Procent
Curcul elementar	37.253	33.945	91,4%
" supraprimar	15 913	11.471	70,21%

Din aceste date se pot face următoarele constatări:

La ciclul elementar creșterea frecvenței este de 5 la sută față de anul trecut; la ciclul supraprimar frecvența a trecut de la 52,1% la 70,21%.

Avem de specificat că această frecvență s'ar fi putut ridica ușor la sută 'n sută, dacă posibilitățile de cazare ale școlilor primare ar fi fost mai mari.

La multe școli elevii trecuți de 13 ani au fost

scindzi, acasă pentru a putea fi chemași toți ceidln cursul primar elementar.

Se observă din datele date mai sus, un procent de 9 la sută absenți din cei înscriși la cursul primar elementar. La multe școli din județ acești absenți au fost necesari pentru a se da învățătorului posibilitatea de a lucra la clasă. Altfel nu vedem cum un învățător ar fi lucrat la 7 clase cu 120 elevi. (Cazul dela școala Colibași Ciocovști).

De remarcă că la școlile din județ rareori un învățător a lucrat cu mai puțin de 60 elevi pentru fiecare post.

Constatări asupra învățătorilor

Din constatările de mai sus rezultă că avem prea puțin învățători. În tot județul Dâmbovița avem 769 învățători și 13 maestrii.

Numărul elevilor înscriși în clasele 1-7 este de 53.166 iar numărul elevilor prezenți la cursuri pentru aceleași clase este de 45.416.

Dacă repartizăm numărul elevilor înscriși la numărul învățătorilor avem câte 69 elevi pentru fiecare învățător — și câte 59 elevi de învățător dacă ne referim la numărul de elevi prezenți.

Referindu-ne la art. 55 din lege, care prevede câte 40 elevi de învățător, rezultă că trebuie să se înființeze 535 posturi de învățători pentru ca fiecare învățător din județ să aibă câte 40 elevi la clasă. Cum în jud. Dâmbovița fiecare învățător are câte 69 elevi de clasă se impune pentru anul școlar înființarea a cel puțin 200 de posturi pentru ca bunul mers al școlii să fie asigurat.

Trecând la observațiile asupra calității învățătorului dâmbovițean avem toate motivele să ne mândrim.

Nicieri cred, ca la Dâmbovița nu s'a observat o mai mare schimbare în mentalitatea învățătorului.

Trecerea dela regimul domniei bunului plac și al decorațiilor, al lenii și al minciunii, la regimul cinstei, muncii, corectitudinii și al conștiinței s'a făcut cu mare ușurință.

Peste tot, în județ, învățătorul a fost element de ordine, de corectitudine și de conștiințiozitate. Peste tot a fost îndrumător, suflet activ în primirea satelor pentru viața nouă al cărui sol este. M. S. Regule și apostol în țară putea cuvântului.

Impartindu-și activitatea între Serviciul Social, Straja Țării, Premilițarie, diferite alte ocupațiuni pentru ridicarea satelor, inițiate de organele administrative și școală — învățătorul a știut totuși să rămână învățător.

Nu e mai puțin adevărat, însă, că posibilitățile lui de realizări, pe teren școlar, au fost micșorate din cauza acestor multiple ocupațiuni, unde i se cere să fie prezent.

Cu mai multă înțelegere însă, din partea acestor instituții, care pretind munca învățătorului, răul se poate îndrepta.

S'a muncit anul acesta atât de mult în școală încât nu mai poți cunoaște școlile de azi — aceleași școli de ieri, în care domnea haosul și lipsa sentimentului datoriei. Această transformare a școlilor se datorește învățătorilor care au răspuns cu tot sufletul cerut la apelul făcut de M. S. Regule.

Pentru a aduce o mică răsplăt învățătorilor pentru munca lor susținută, pentru curajul sufletului cu care au muncit pentru ridicarea satului prin școală am intervenit către cei în drept de a li se aduce «mulțumiri publice».

Din partea organelor de control s'a dus o mare activitate anul acesta.

Au fost inspectate toate școlile din județ de cel puțin două ori fiecare, făcându-se 1139 inspecții.

Au fost inspectați 563 învățători.

S'au făcut 60 inspecții speciale de gr. II de către subsemnatul și 80 de către Domnul Inspector școlar de Ținut Gh. Bucurică. Prin străduința D-lor subinspectori s'au putut înființa 300 cantine școlare în tot județul dându-se centu sau masă la 12, la peste 9000 de copii săraci.

În cadrul cercurilor culturale s'a urmărit munca învățătorilor în tot timpul anului deși nu s'au putut face decât câte 2 săptămâni de fiecare cerc cultural, totuși secțiunile cercurilor s'au învârtit o decăteori a fost nevoie. În cadrul cercurilor culturale s'a urmărit înființarea de biblioteci și trezirea lor la viață, înființarea de farmacii școlare, înființarea de cămine culturale, întărirea realizării în cadrul străzii; încercări de monografii sătești și lămurirea unor probleme locale de pomicultură, agricultură etc.

Fiecare centru cultural a avut o școală de experiență la care s'au experimentat o mulțime de probleme puse de programa analitică.

Cu ajutorul D-lor subinspectori școlari pentru care am intervenit, deosebit, către cei în drept spre a li se aduce «mulțumiri publice» am iubit să ridic învățământul la un nivel nou și să îl pun în prezent.

Ținând seama de aceste constatări, Inspectorii

Școlii al județului a făcut organelor superioare următoarele propuneri:

1. Să se aducă «mulțumiri publice» tuturor învățătorilor propuși, ca o răsplată pentru frumoasa lor muncă din anul acesta.

2. Să se aducă «mulțumiri publice» D-ilor subinspectorii școlari pentru ajutorul desinteresat pe care mi l-au dat la ridicarea nivelului învățământului din județ.

3. Să se însușească pentru toamna acestui an cel puțin 200 posturi în județul nostru.

4. Să se accelereze sistemul aplicării pedepșilor și recompenselor pentru a putea pedepsi repede și cu efect. elementele rele din învățământ și pentru a se încuraja prin răsplată munca învățătorilor buni.

5. Să se admită centralizarea, la județ, a fondurilor cuvenite școlilor drept întreținere pentru a se putea face repartizarea lor după nevoile fiecărei școli.

6. Să se intervină locului în drept pentru ca învățătorii să nu mai fie supuși apăsărilor și uneori vexațiilor organelor administrative.

7. Să se intervină la finisaj pentru a se pune la dispoziția controlului magistru pentru deplasări în județ.

8. Să se asigure de către M. E. N. fondurile necesare pentru întreținerea inspectoratelor școlare județene.

9. Să se dea inspectoratului școlar județean cel puțin 10 funcționari pentru a se putea răspunde la timp ordinelor superioare.

Mândri de această activitate a învățătorilor din județ și bazați pe ceea ce s'a realizat avem speranța că noul an școlar va fi merit să consacra definitiv frumoasa activitate școlară din județ.

Învățători ai județului, munciți ori unde sunteți pentru ridicarea prestigiului de clasă.

Noi vom veghea, ca și până acum, la menținerea și la sporirea acestui prestigiu.

Să avem cu toții în față ca exemplu sufletul mare, dragostea colegială, puterea de muncă, conștiințiozitatea și sâmbătatea de simțire a dâmbovițeanului Gh. Bucurică, pe care l-am dori cât mai sus ca o încununare a prestigiului nostru.

D. D. LIXANDRU

Inspector-Școlar

BREAZA, IZVOR DE VIAȚA NOUA

«*Nei nasuntem o punită,
neî suntem o credință, un
suflet. M. S. Regole Caro
al II-lea.*

Sunt vremuri cari, dacă nu se ivește omul predestinat de Dumnezeu să le stăpânească, să le înțeleagă mersul și să aducă inoirile ce se cer, vin pline de furtuni dușmănoase, mânite de minți înguste, neînțelegătoare, cu scopuri meschine, care pot duce un neam întreg la peire sigură.

Secolul al XX-lea, pe terenul politico-social-educativ, abia acum aduce ceva definit și nou, față de ideile născute în preajma și după revoluția franceză, cari au stăpânit și mai stăpânesc încă multe țări. Avem mândria să spunem că, în această privință, la noi au început să se definească

clar, noile concepții; concepțiile vieții colective, ce nu distruge personalitatea.

Aceste noi forme de viață politico-socială și mai ales de nouă educație, educație care să se adape la izvoarele sfinte ale tradiției, singurele viabile, care leagă în chip desăvârșit generațiile prezente de trecutul plin de jertfe și strădanie a generațiilor trecute, acea educație la baza căreia stă înpătrită credința ce o are de milenii neamul românesc, *credință 'n Dumnezeu, credință 'n Rege și Dinastie, credință 'n patrie și neam și credință 'n muncă și disciplină*, au isvorât din profunde cunoaștere și înțelegere a tradițiilor neamului, din acea dumnezăiască viziune a unei noi vieți, din înțelepciunea fără margini a M. S. Regelui, Marele Străjer. Reinviind tradițiile și le-

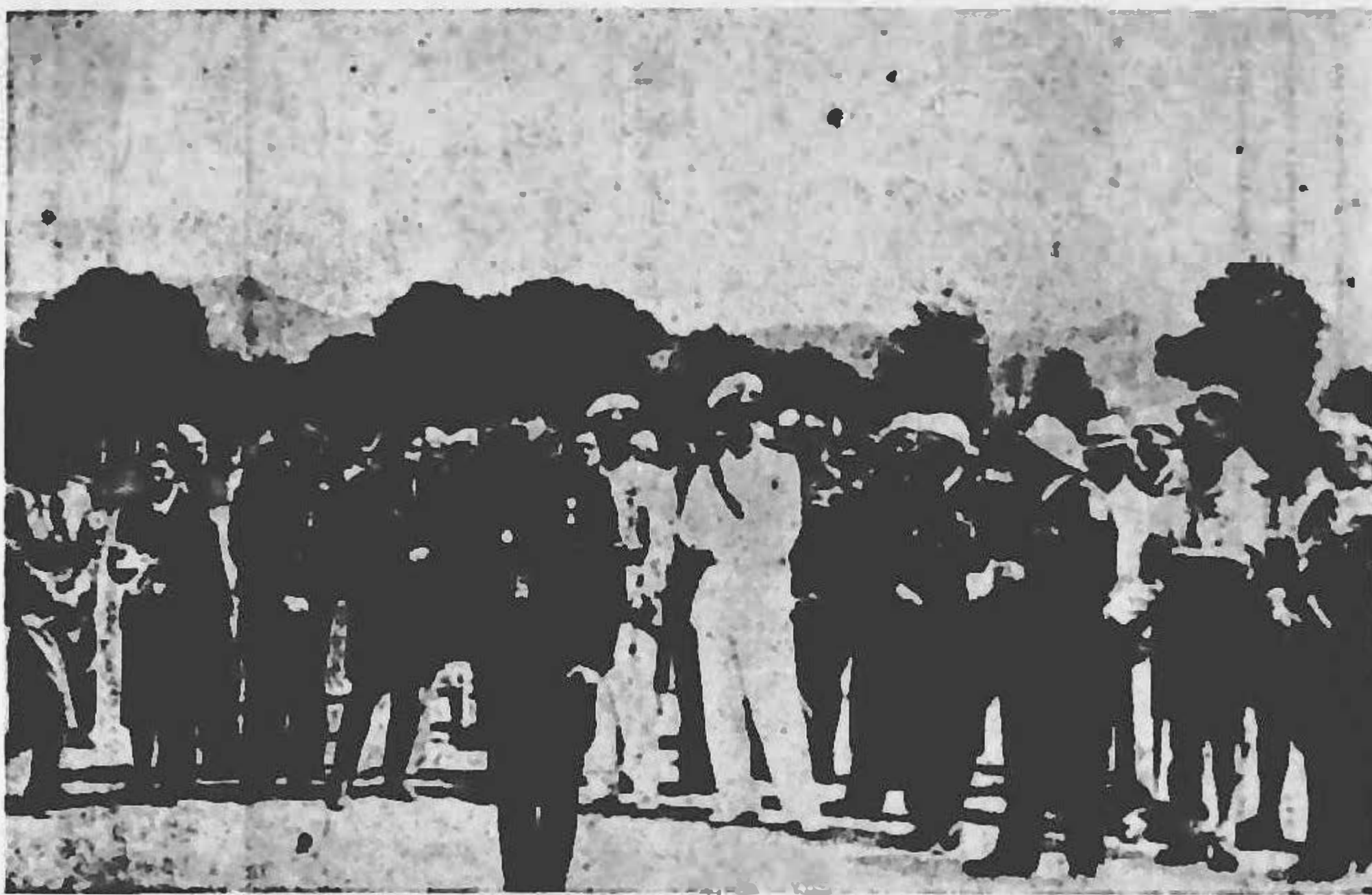
gondarole fapte strămoșești, El este Cel mai de săvârșit fără tor de concepții, Cel mai mare pedagog și salvator al neamului, în clipete cele mai tulberi.

În nici o țară din lume, ori și ce s'ar spune de către unii neînțelegători ai noiei vieți ce s'a născut, nu s'au formulat atât de clare, de pline și armonioase concepții, cari să reînnoiască din plin sufletul nației, dela copilșul ce abia poate ține în mână arcul lui cu săgeată de trestie, până la bătrânul ce se sprijină în toiag și nu s'au creiat atâtea coresi punzătoare insti-

tații, care să ducă spre acea țintă supremă, redresarea și întărirea neamului, ca la noi.

Concepțiile Majestății Sale, par un soare luminos, văzut de El când încă era dincolo de orizont și nu putea fi zărit de ochii muritorilor de rând, răsărit pentru acest neam lipsit atâtea secole de lumină, din care se răsfrâng raze binefăcătoare ca: *Straja Țării, Pregătirea Fremilitară, Serviciul Social și Frontul Renașterii Naționale.*

Dar, dintre toate aceste instituții deopotrivă de binefăcătoare și necesare, se desprinde una ca o rază mai puternică, o rază ce se apleacă caldă,

Reprezentantul tineretului naționalist din Spania alogind activitatea străjeriei

dătătoare de viață și lumină, asupra copilșilor și tineretului țării, ca raza de lumină ce pătrunde în noaptea sfântă la nașterea fiului lui Dumnezeu, se desprinde noua credință în care se cresc vlăstarele Țării, „*Străjeria*”.

Străjeria nu poate fi învățată! Ea nu poate fi nici simțită, decât atunci când ai trăit-o, când ai simțit-o! Îți inundă sufletul ca o apă vie ce te înviează, îți dă forțe și avânturi noi, te transformă, te renaște din propria-ți cenușă și te redă vieți mai puternice, mai stăpân pe forțele tale, mai alădru, mai vesel, mai plin de viață. Am trăit această nouă viață, acolo la Breaza, unde un mășchiu de făclieri îndrumază căile spre această nouă credință, la mii de învățători, sute de profeți,

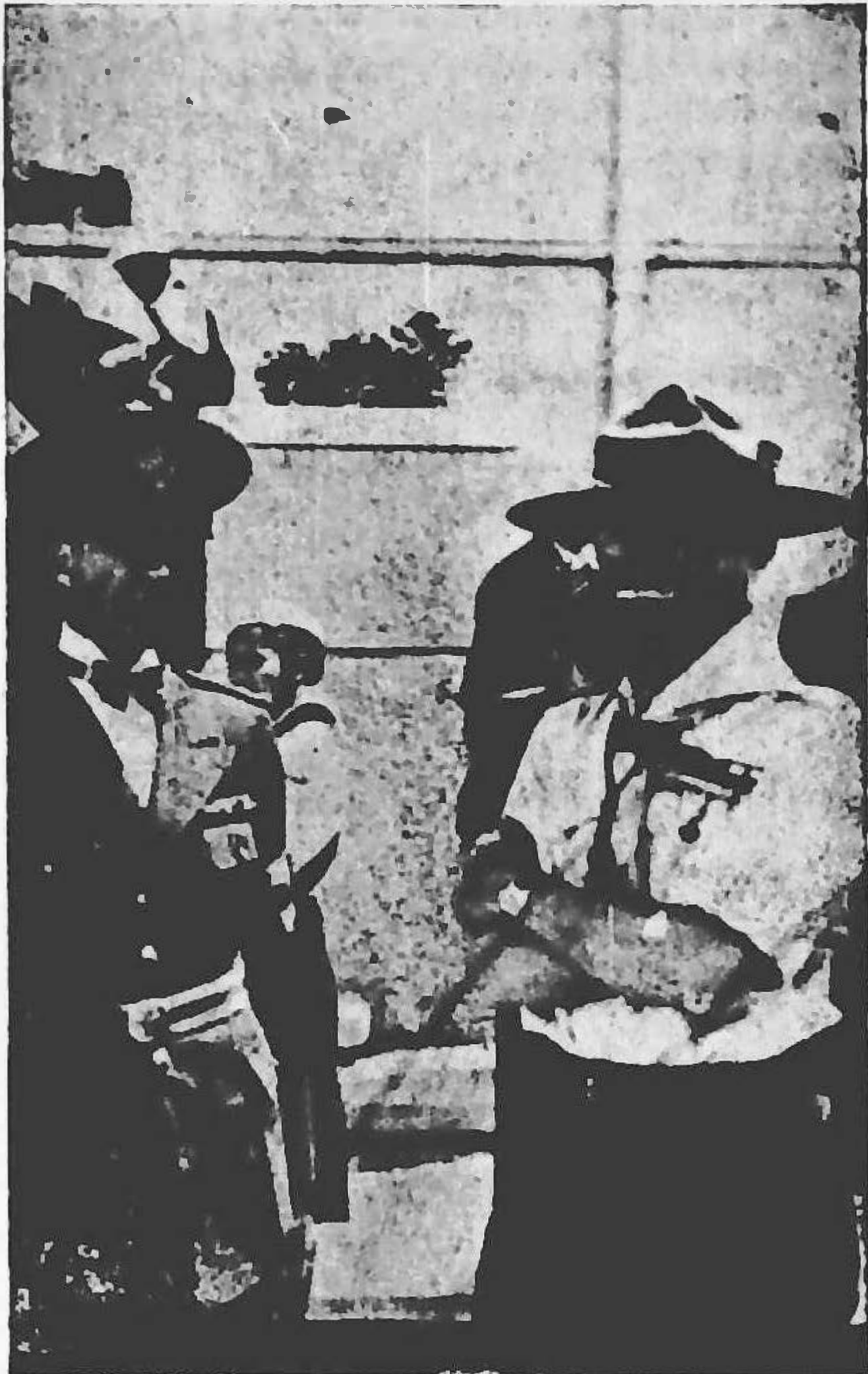
doctori, ingineri, ofițeri; iar în seria 50 din care am avut fericirea să fac parte, la pretori, avocați, ziaristi, notari, cântăreți de biserică și agricultori.

Ce farmec nou aduce această școală a vieții colective, ce puteri ne bănuite stau în cutele acestei noi credințe și cât de puternice și pline de adevăr dumnezeiesc sunt cuvintele Marelui Străjer când spune: „Străjeria nu este școala de carte. Ea este școala vieții pentru un neam întreg!” Și, în adevăr, iată reprezentanții tuturor straturilor sociale veniți aici la Breaza, iată „un neam întreg” venind să se „sfințească la socul foc din Breaza”.

Mărturisesc acum, adăugând alături de mărturia mea pe a satelor de camarazi ce și-au uit-

fieci creșterea în acelaș crez, că, sufletul acela, intrat prima dată pe poarta necunoscutului unde se făcuse oameni noi, a fost de nerecunoscut atunci când părăsea cu durere în suflet, Breaza, acest altar de viață nouă. Căliți în crezul mării, în alăturarea și înpietruirea șoselelor și aleelor, la transformarea pământului neglijat în răzoare si-

metriche, pline cu flori și verdeață, disciplinați în acea viață de ordine și punctualitate, înțepți cu fletește în viața comunității de gândire și simțire, înălțări de cuvântul acela cald și pătrunzător al comandantului cu ochii vegnic luminoși și sereni ațintiți spre cer și tricolor, Maria Georgescu, luminați de cei mai aleși fii ai noștri, dr.

Reprezentantul organizației cercetașilor din Anglia, alături de marele artist I. Manolescu, primar la Breaza

Livia Ciomperan, general I. Manolescu, D. V. Teod. maior Jugăneru, Tiberiu Crudu, etc., toți plinași de aici „plănușă de creșteri străjerești, jurând să ducă faza, cercetările totuși regiști”.

Care este cauza acestor radicale transformări, ce mijloc miraculos întrebuițăm acest comandant și întregul aparat alături cu atâta măiestrie de el, fărâșit neîntrecut de suflete noi, nu sunt greu de cunoscut.

Metodele întrebuițate aici, putem spune, sunt cele mai perfecte și mai pedagogice din câte am avut ocazia să văd. Pot spune că, maiorul Maria Georgescu, este un adânc cunoscător al psihologiei, un fin psiholog și un desvârșit pedagog. Metodele întrebuițate de el, au toate la bază cunoașterea sufletului omenești, și acel adevăr psihologic că, înainte ori și căru lucr pe care voești să-l începi, să ai credința că acest lucru

și este folositor nu numai ție, ci și semenilor tăi; să fii convins tu mai întâi de nevoia lui, să te opaci tu însuși din proprie convingere la toate dăruirile ce ți le-ar cere înfăptuirea aceluia lucru; că, disciplina adevărată, este aceea ce este acceptată, primită din convingerea ta proprie, ca fiind ceva absolut necesar propriei tale viați; iar pe deasupra acestora, acul zâmbet fermecător, aducător de mesiv optimism, aducător de forță încredere și înviorător de suflete, antidot al pesimismului delăsării și neîncrederii.

Era deajuns să ne spună; „Camarasi, peste câteva zile ne vor vizita conducătorii tineretului din multe țări ale Europei. Lumea întreagă vine să vadă aici la Breaza cum înțeleg străjerii Mădărașii Sale să eplice angustele principii. Eu nu văd mai spun nimic;” ca, să uităm cu toții osteneala celor 3-4 ore de înpietrare, a celor 4-5 ore de cursuri și cu forțe noi să pornim la înprătierea grămezilor de piatră în așa ritm, încât să ne dovedească cărând camioanele angajate. Iar la ziua cea mare a neamului, zi ce marele Străjer a dăruit-o tineretului țării, la 8 Iunie, atunci când „Regale coboară printre noi, Să ne 'nsuflească evănturi de eroi”, la umbra sfântă a tricolorului ce se înalță masetos spre Dumnezeu, iată ce cuvinte alose și simțiminte curate de dragoste pentru Țară și Rege, spuse în cuvântarea sa, elevul străjer preotul Simion Radu, profesor la liceul din Stănișoara.

„Acesta este ziua pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne înveslim în ea”.

Cu aceste cuvinte, cu cari blăscica creștind prea mărește Prasinul sfânt al Inoterii Mântăitorului Neamului omenesc, piatră de hotar într-o lume a întunericului și a morții și! alta a lumii creștine de valori pentru o viață veșnică, Biserica ortodoxă, mama neamului românesc, slăvește clipa de 8 Iunie, isvor inepuizabil de lumină și îndjare națională hotar între o Românie veche menită pierii și alta nouă, a veșniciei, prin credință, evănt și munca jertfănică. Și pe drept face acest lucru. Căci, după cum strălăcește sf. înclare între celelalte prasinice creștinești, de care ne apropiem cu credință și colavie, după ce ne-am curățit sufletul de păcate, tot astfel, pe firmamentul istoriei noastre, va străluci sfânta și de 8 Iunie, sinteza fericite a bucuriilor, credințelor, nădejților și vănturilor noastre milenare, care ne-a dat pe Făt Francosul povestirilor străbune, pe M.

S. R. Carol II, hotărât să fie Măntăitorul Neamului românesc și făuritorul unei Români consolidate înclăntura și 'n așard.

Fără El, ce-ar fi însemnat istoria noastră în împrejurările extrem de furtunoase prin care trece azi Europa și lumea?

Când se clătind din temelii așezările milenare de cultură și toate lau întărituri erigite și neprevăzute, România ar fi fost pradă atârș gâdărt viclene, pe cari dușmanii Neamului, acum ca și odinioară, le urzesc acestui falnic străjer dela Istrul lui Darius Histasp, dela Traian și Ferdinand, cu Oltuz, Mădărași și Mădărești. Străjeră neclintită fost-am aici tuturor, dela întemerea lumii și am ferma convingere estăzi, că vom rămâne aceiași stăncă, până la sfârșitul ei. Aici e casa noastră, e leagănul și mormântul străbunilor și vrem să rămând pe veci al nostru și al strănepoșilor.

Camarasi, viitorul ne este etern glăscos. Ceritudinea aceasta trebuie să izvorescă pentru noi toți din măreția acestei zile, când voia lui D-zeu, care ne paartă de grijă, ne-a așezat ca Pirinto, ca ostaș, ca om exemplar, desăvârșit, pe Marele Străjer. Deaceia 8 Iunie este sărbătoarea istoriei și a dinamismului românesc integral.

E sărbătoarea istoriei, căci acum 9 ani căma destinului nostru național se pune în mână M. S. Regale Carol II, care prin căldura inimii Sale, prin străfăclgerdătoarea înțelepciune, prin adăncul simț al realității politice internaționale, însoțite de o quasi-viză profetică, conduce eroismul nostru legendar pe căile marilor biruințe, ca să scriem cu vrednicie mândria Neamului în istoria lumii, mândrie care a trecut de parte peste ocean și este slăvit în inima imperialului lumii, în Londra.

8 Iunie este, apoi, sărbătoarea dinamismului nostru, pentru că tot ce este azi energie creatoare se mobilizează și se adăpă ca evănt de îndjare, dela inima Mareului Străjer.

Printr-o muncă intensă Țara se prefăce est într-un paradis. Rădare și înflorare și la noi floarea vlsurilor realizate: belșagul, mulțumirea și fericirea Românilor, în calea căruia eron doar spini; răsarea bună înțelegere între frați, fără ura compromițătoare și consecințe catastrofale. Azi, mare și mic, țdran și rege împreună, pun în maxima valoare bogăția de comeri, spirituale și alose vlsuși, cu care ne-a dăruit Dumnezeu. Să-i urmăm!

În Regele nostru scump, se răscolesc și se frământă azi toate energiile (trezite) Neamului cu toate grijile și năzuințele noastre pentru un viitor fericit. Din sufletul Lui mare pentru redresarea națională, tâsnesc instituții care umplu lumea, cum e „Straja Tării” menită să fie școala cea mare a vieții tineretului român, școala educației, a caracterului, a iubirii de neam, Patrie și Tron; școala viitorului României hărnică, disciplinată, liberă, puternică și respectată de toți, cum o dorim fiecare; cum e visat-o Mircea, Ștefan, Mihail și toți voievozii.

Camarazi, să cinștim prin fapte această și pătrunși de idealul sfânt, al Marelui Străjer, să facem sid de foc din pieptul și sufletul nostru în jurul Tronului și al tricolorului ce-l arborăm, urmându-l nesovodelnic, cu încredere și iubire, căci e alesul lui Dumnezeu. Iar cronicarul pe care-l văd în viitor, nu va întârzia să însemne în cartea vremii, despre epoca Regelui Carol II și vrednicia noastră, unele ca acestea:

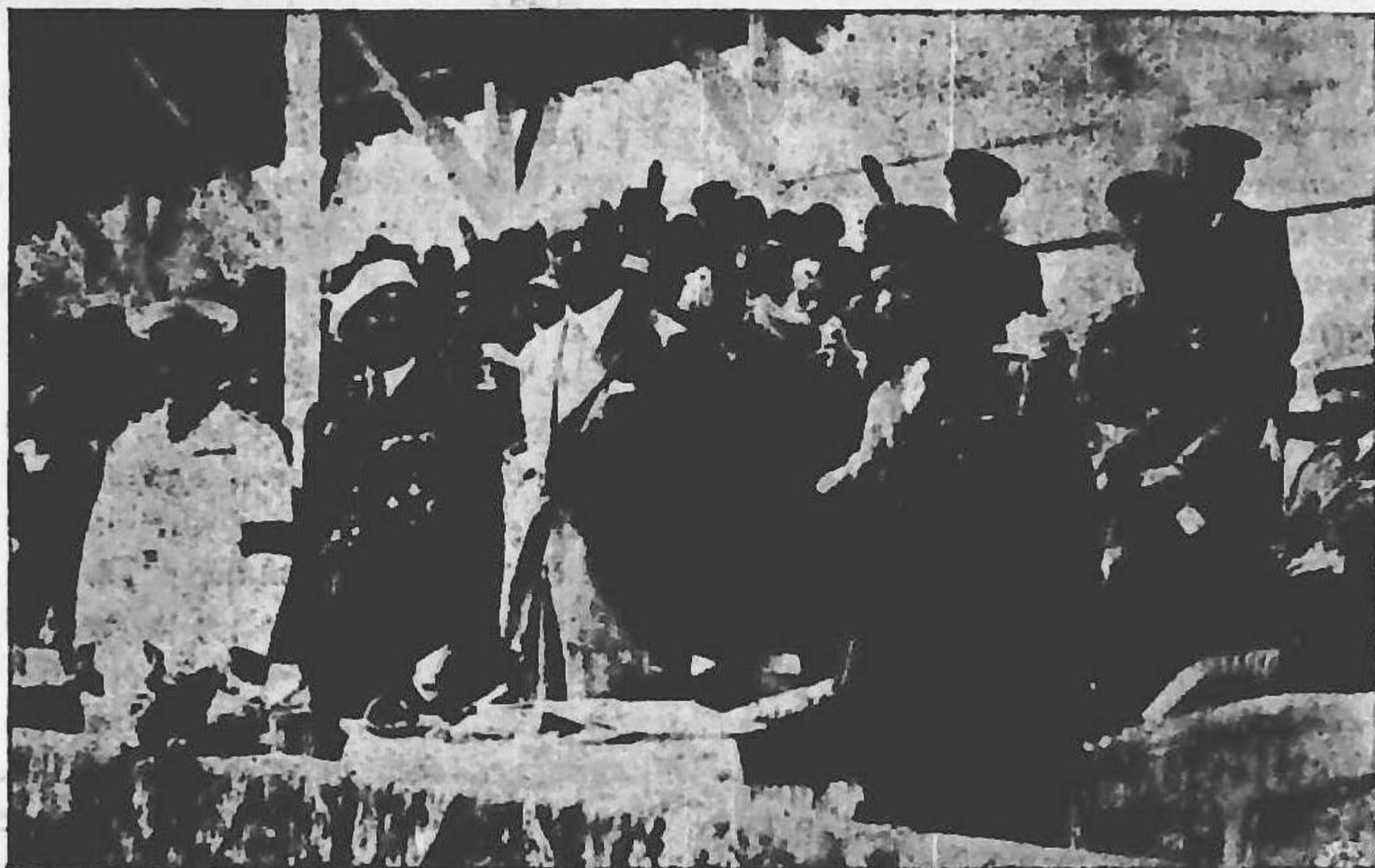
„Fost-au atunci vremuri de grea cumpănă și mare înflorare pentru neam și țară. Ci, Românii uniți cu un trup și un suflet, în jurul voievozului lor Carol II; biruți-au primejdia și îngenunchiat-a pe

vrăjmași, căci, urmași-i-au cu toți cu credință, ascultându-L”.

Noi mulțumim Bunului Dumnezeu, că ni le trimis să pună temelie puternică și furtivă României Mari, și-L rugăm pe Dumnezeu să ni-L țină sănătos în poze sa, ani mulți și fericiti spre binele etern al nostru. Să deschidem larg porțile sufletului și să lădăm glasul nostru să răsună până la cer, strigând: „Trăiască M. S. Regele Carol II, trăiască România Mare, întregită, nouă și puternică, de toți stimată și respectată în veac, Amin.

În adevăr, munca voastră și-a avut răsplătă, căci în zilele de 9 Iunie, au venit să viziteze Centrul Breaza, conducătorii tineretului din: Franța, Anglia, Spania, Italia, Polonia, Turcia, Bulgaria, Danemarca, Portugalia, ect”.

Adânc mișcați de cele constatate, a răspuns în numele delegațiilor, conducătorul tineretului Spaniei lui Franco, aducând elogii de adâncă admirație pentru această operă „Străjeria”, singura instituție de educație a neamului, născută din tradiția și eroismul trecutului și care înbrățează în ansamblu ei toate concepțiile unei desăvârșite educații naționale ce se adrează întregii națiuni”.

A. S. R. Principele Paul al Greciei privind manifestările străjerești

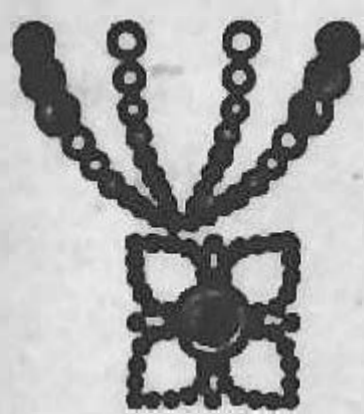
La 11 ianuarie, ne-a vizitat A. S. Principe Paul, meșteșugitorul tranșei Greciei, care voind să organizeze tineretul din Grecia, a vizitat cu foarte mare ușurare aminte, sistematic și amănunțit toate atelierile și comunitățile de muncă, cum și toate manifestările străjerești, rămânând adânc impresionat de desăvârșita ordine, voință bună și dragoste de muncă, cât și de fericita îmbinare a celor mai noi metode de educație pentru viața colectivă.

Iar la 18 ianuarie, au vizitat central reprezentanții țrilor ce au luat parte la expoziția „Muncă și voință bună” din București, când, în numele delegațiilor vorbește de rândul acesta reprezentanta Spaniei naționaliste, plină de viață, cu

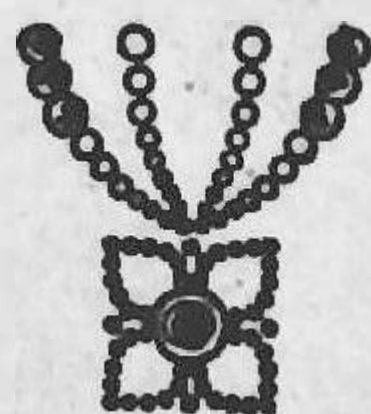
glas ce măgăie și priviri ce ard, în ochii de mediteraneană.

— Iată dar, cum o lume întreagă privește la acest neam ce se trezește dintr'un vis urât, la glasul Regelui său și cum crește o nație Română, unită sufleteste, cu trup puternic ca de otel, cu fii credincioși lui Dumnezeu așa cum a fost milenii strămoșii, gata să-și opere hotarele, dându-și viața și iubindu-și pe Regele său ca și pe Dumnezeu. Și la această măreață și epocală operă „Central de îndrumare Breaza”, izvor de viață nouă, înscris în Cartea de Aur a neamului, pagini cu litere de foc.

D. I. P.—Văcărești

FRANȚA

XII

PARIS.

Parcul Zoologic

Orele postmeridiane le-am destinat vizitării: „Parcul Zoologic” care vine situat în partea de răsărit a Parisului, dincolo de Fluviul Sena. Am fost nevoit să iau Metroul și să descind în „Porte Dorée”.

Grădina aceasta zoologică, una din cele mai mari și mai bine dotate, cu animale din toate părțile globului, se întinde pe o suprafață de circa 20 ha. este amenajată în așa fel, în cât fiecare specie de animal să aibă impresia că se găsește și trăiește în locul de origine. Suprafața grădinei este accidentată cu munți, (artificiali) dealuri, vizuini, stepă, lacuri, etc.; pe munți poteci înguste până la vârf cu grote și ascunzătoare pentru capre, căprioare și cerbi, vizuini pentru urși. Animalele acestea ale munților, aci apar și se uită de sus fără sfiță, aci dispar.

Privind de jos muntele cu capre negre, cu cerbi, te socotești la vânătoare. Lipsește arma toată!

Înălțimea la care trăesc animalele le dau impresia că sânt în siguranță.

Pentru amatorii de a se sui pe acest munte e o scară interloară și un ascensor și de sus se deschide o perspectivă admirabilă asupra grădini zoologice precum și asupra Parisului în toate laturile sale, până departe.

Jos la picioarele muntelui, trăesc animalele înrudite cu porcul sălbatic, vlezurele, epurele etc., îndeosebi acelea din familia Diformului cu exemplare rare și blănuri strălucitor de frumoase.

În cuștile cu câte 2 și 3 exemplare, vizitatorii urmăresc și jocul lor care este foarte interesant: se luptă, se trântesc, se mușcă numai până la punctul de a nu se răni sau strica blana mătăsoasă.

Tot aci se găsesc pârâle de apă cu toate speciile lor.

Privesc aci exemplare pe care nu le-am

văzut niciodată, nici chiar în cele mai amănunțite manuale de zoologie, cu fulgi și pene în fel de fel de forme și culori.

Pe stânga, chiar dela intrare, se găsește sectorul „*Urșilor*”, cu exemplare din toate continentele și grupați pe familii: „*fiecare urs cu ursoaica lui!*” Acest sector este așezat pe un deal în pantă, cu vizuini, cu găuri, și cu culcușuri unde dorm aceste simpatice animale. Dealul scoboară până în aleia pe care circulă vizitatorii.

Dealungul grilajului de fier, despărțitor, este un canal cu apă, făcut cu scopul ca urșii să se ferească și să nu ajungă până la grilaj, unde animalele să fie săcăite și supărate de vizitatori.

Sectorul acesta este unul din cele mai aglomerate de privitori și mai ales de copii, pretenții cei mai devotați ai urșilor!

Copiii le aruncă gogoși, cumpărate dela fabricanții din spate, — o industrie „*ad-hoc*”; unii din copii ca să-și bată joc de bieții urși le aruncă gogoșile în apă și ei proști și lacomi, telefăe toată ziua ca să prindă bucățile cari plutesc pe apă. Mare haz se produce când „*Moș Martin*”, ese pe uscat cu șiroaiele de apă ce curg din blana lui deasă!

În ultimul compartiment al acestui sector este o splendidă pereche de urși japonezi. *Și aci copiii stau de hâra lor!* Ursul mai bleg și mai lacom, a intrat, după gogoși, în apă; ursoaica însă îmbrăcată într-o blană admirabilă de culoarea *aramii aprinse*, cu toate tentațiile pe care i le fac vizitatorii „*n'a intrat la apă*”, a privit cu dispreț la toate manevrele ce i s'au făcut, a stat lungită sus pe deal și după ce s'a plictisit, face o „*tumbă*” și se retrage în vizuină. Cred că a încercat și dânsa vreodată neplăcerea de a pescui gogoși în canal și apoi a eșit cu blana ei frumoasă hămușită de apă, de n'o mai poate înșela nimeni „*cu gogoși*”, ori

cât de aromitoare și primenite ar fi ele.

Treptat ce înaintezi în parc, se schimbă și aspectul în așa fel ca el să concorde cu locul de origine al animalelor.

Într-o margine, parcul este amenajat exact ca o porțiune din: „*Sahara*”, cu nisipuri adânci, cu arbori mici și rari, cu cămle și dromadere, cu îngrijitori îmbrăcați ca în partea locului, cu ceva colibe sărăcicioase. Aci copiii pot face câte o călătorie prin „*Pustiurile Saharei*” pe cămle. Acestea, prin pasul lor apăsat și legănat, scotocesc praful care se înalță ca la trecerea unei caravane, la orizont.

Oricât m'aș smulge din vraja acestor reușite înscenări, tot am rămas cu impresia că vre o câteva momente, am fost în nisipurile eterne ale „*Saharei*”!

Trec acum în sectorul: „*Mamiferelor de apă*”, unde sânt frumoase exemplare din clasa „*Focilor*”, precum și o: „*Morsă enormă*”, care a eșit din apă, stă la soare și dormitează. Nu se sinchisește de oameni! Închide și deschide încet când un ochi când pe celălalt. Mare lene trebuie să fie pe pielea ei, nu-i vorbă că e și cald acum.

Alt sector foarte mult cercetat este al „*Maimuțelor*”. Nu sânt două, trei maimuțe, sânt zeci de maimuțe, de toate mărlmile. Între vizitatorii acestui sector tot copiii domină cu nunărul lor. De altfel acest parc este mult vizitat de copii, deoarece părinții îi aduc înadins pentru a le întregi cunoștințele și punându-i în situația de a privi cu proprii lor ochi animalele în: „*carne și oase*”, prind din examinarea animalelor sălbatice, nu numai aspectul lor fizic, dar și anumite stări sufletești foarte interesante.

Sectorul maimuțelor este instalat tot pe un delușor în pantă, cu vizuini. Pe rampa largă a acestui sector sânt arbori cu crăcile lor lungite la pământ. Pe acești arbori

Îmi petrec timpul maimuțele de diferite mărimi, cele mai multe mici, unele cât o lingură. În mijlocul lor un maimuțoi mare stă suprat, privește la spectatori, clipește des din ochii și se scarpină cu mâna lui lungă de jos în sus.

Maimuțele cele mici sânt într'o veșnică mișcare, se aleargă, fac sărituri ca la circ, se ascund în vizuini; una din ele se strecoară în spatele maimuțoiului cel mare și scutură bine craca pe care sta și apoi o șterge la vizuini. În urma acestui atentat, credeam că staroștele maimuțelor din trei sărituri l-a și prins; însă el a întors numai capul și ca un filozof l-a trimes numai disprețul său, fără să schițeze vre-un gest.

Multe maimuțele stau la distanță de grilaj și-mi fac impresia că sânt obosite după o zi întreagă de luptă cu copiii.

Trec la sectorul „Strușilor”, învelit cu nisip și arbori mici de pustiuri. Întrucât ziua este pe sfârșite, îngrijitorul respectiv cu un biciu lung din care troznește într'una, adună struși risipiți pe laturi. Nu mi-au făcut impresie tocmai bună lipsa de vioiciune a acestor păsări și nici fulgii lor pe care nu l-am găsit atât de încântători pe cât sânt de căutați.

Lângă sectorul strușilor este acela al „Lellor”.

Am numărat vre-o zece lei în exemplare vrednice de admirat! Sectorul leilor este încercuit de jur împrejur cu un canal lung și adânc, plin cu apă și cu pereți de beton drepti și lustruiți. Și acest sector este amenajat ca locurile de origină al leilor, cari apar în ținuta lor mândră și dârză ca și în pădurile africane din care au fost aduși.

La ivirea serii trebuind să fie închiși, îngrijitorul cu un revolver într'o mână și cu biciul în cealaltă mână leii; unii țin marginea, alții se strecoară pe lângă pereți și la pociturile de pistol, leii răspund cu sunete

de tun scoase din gâtleurile lor. Aceste sunete de pretest ale leilor sânt impresionante.

Un cuvânt despre sectorul: „Elefanților”, foarte mult cercetat de vizitatori. Ar crede cineva că elefanții fiind animalele cele mai mari, pentru ca să nu plece din parc, sânt închise de jur împrejur cu un zid înalt și gros. Ei bine, sectorul lor n'are nici un fel de împrejmuire, nici un fel de grilaj și, nici legați de picior sau de gât cu lanțuri, nu! De-a rândul sectorul are o potecă de ciment mai lată de cât deschiderea unui pas de elefant presărată *cu cue cu vârful în sus*. Ori unde pune laba piciorului ca să treacă întâlnește unul sau mai multe cue pe care dacă elefantul s'or lăsa cu toată greutatea lui i-ar intra adânc în picior. Unii din elefanți încearcă cu laba dar constată că: „pe aici nu se trece”, și cu acest mijloc atât de simplu, cele mai mari animale de pe glob sânt făcute prizoniere. Am văzut de multe ori elefanți, însă atât de mari n'am întâlnit.

Sânt unii și mai mici, alții copilandrii cu carii copii întrețin raporturi de bună prietenie.

În mijlocul parcului este un restaurant în care se poate lua dejunul. Sânt o mulțime de persoane și familii cari vin aci pentru o zi întreagă ca să poată pe îndeletele să guste tot farmecul și toate curiozitățile oferite de această grădină zoologică.

Parizienii vin aci cu toți copiii lor și simt o vie plăcere de bucuria pe care o au copiii în acest parc; le dau cu drag toate explicațiile cerute. Sânt unii părinți cari vin des aci, pentru că impresiunile prime ale copiilor li ține într'o încordare pe care n'o pot domoli de cât tot printr'o nouă vizită.

Varietatea și mulțimea animalelor sălbatice de tot felul, admirabila lor instalare, prezintă interes nu numai pentru copii și

tineret, dar și pentru oamenii maturi. La orice etate ar fi vizitatorul are ce câștiga din acest parc zoologic.

Personal plec copleșit de impresii și voce bună; o jumătate de zi pe care n'am pierdut-o în vânt.

Umbrele inserării s'au lăsat; trebuie să ies din parc căci porțile grele dela intrare se închid.

Pe deoparte ne apasă cboseala, iar pe de altă parte o foame de lup, „era să zic de elefant”, și n'am alt mijloc mai rapid și mai direct de căt: „Metroul”.

PRIN PARIS

Acum după ce mi-am plimbat colegii și colegele prin muzeele cele mai importante din „Orașul Lumină”, am dorința să-i port așa prin Paris să vadă: Marile Bulevarde, Grădinile, Parcurile, Metropolitanele. Un magazin mare, Halele din Paris, Redacția, Administrația și Tipografia unui ziar, o Bancă mare, pe terasa unei Berării sau Cafenele, o plimbare pe chelurile Senei, o seară în Montmartre și la urmă „Expoziția Internațională” cu toate splendorile și curiozitățile sale.

Parisul este un oraș curat. A avut și șansa să fie lângă un fluviu cu apă multă. În Paris nu se mătură cu măturoiu așa cum se întâmplă la noi. Cu mătura se mută praful dintr'un loc în altul, sau din stradă la etaj, sau în magazine pe mărfuri. În Paris s'a desfilințat acest mijloc de curățenie; în Paris, bulevardele și stradele se spală. Se dă drumul la gurile de apă bine alimentate, urmează o inundație rapidă și suficientă dimineața de mult și la ora de sculare, orașul îmbracă halna de sărbătoare a curățeniei în fiecare zi. Starea aceasta de curățenie îți dă o stare sufletească de așteptarea unei sărbători mari.

Lumea care iese dimineața la treburi este

foarte voioasă și înviorată de prospețimea stradelor spălate.

Streinii ies la plimbare întocmai ca într'o stațiune climatică, și bat bulevardele în sus și în jos.

Vehiculele de tot felul trec la, sau dela plețele de aprovizionare cu grabă.

Obnibusele cară gospodinele spre punctele de aprovizionare cu alimente, într'o îmbrăcăminte modestă și sumară.

Cafenelele, băcăniile, se pregătesc să abia gata micul dejun pentru clienții lor.

Podurile peste Sena gem de mulțimea pietonilor grăbiți și a vehiculelor.

Totul se mișcă ca într'un furnicar și fiecare se grăbește antrenat de răcoarea dimineții, să facă treburile la timp.

Am înregistrat această mișcare în câteva dimineți, la timpul când luam cafeaua cu lapte la pasagiul unde podul D'Arcole trece prin fața Catedralei: „Notre-Dame” construită pe insulă.

În diminețile de sărbători și duminici, mișcare e mult domilită. Amatorii de pescuit cu undița coboară pe Sena și se instalează pe bacuri, pe șlepuri și încep a momi peștele care nu prea cade în vârful ascuțit al undiței.

Totuși pescarii ca și vânătorii nu-și pierd răbdarea.

Curioșii depe cheiuri și depe balustradele podurilor impart și ei așteptarea cu pescarii, deși aceștia nu impart peștii cu dânci.

Marile turisme, grele de numărul vizitatorilor, trec în goană către diferite puncte de atracție. Cele cari fac naveta la Expoziția Internațională merg grăbite către Piața Concordiei sau a Trocaderului.

Aspectul de noapte al bulevardelor nu este acelaș cu cel de ziua și nici în tot timpul zilei acelaș.

Pe marile bulevarde cafenelele și be-

rările aranjează pe trotuarele largi cât niște strade, scaune și foteluri, cele mai multe din rică, comode și toate cu fața spre bulevard, Intocmai ca la teatru sau cinematograful, aici intradevăr masa celor cari se mișcă pe bulevard este un film viu, care rulează de cum se înserează până la ora 11-12 seaptea.

Clienții berăriilor și cafenelelor la rândul lor sânt iarăși alt film care stă și la care privește publicul ce se plimbă pe bulevard.

Și unii și alții sânt mulțumiți pentru spectacolul pe care li au fără bani!

Dar dintre toți cei mai mulțumiți cred că sânt pătronii localurilor și chelnerii cari abia mai pot prididi.

Dupe ora 9 p. m., greu să mai găsești un locșor cât de retras, dacă n'ai avut prevederea să ți-l ocupi la timp.

Turismele, omnibuzele și taxicourile trec într'o goană nebună, semnalele luminoase funcționează ireproșabil și accidente nu se înregistrează.

I. G. Mareș

— sfârșit —

CULTUL EROILOR

Cu adâncă amerenie mă prezint în fața onoratei Asistențe, ca fost ofițer luptător în Reg. 2 Vânători azi Reg. I de Gardă, luând parte la toate luptele acestui Reg. atât în *ofensiva* dela *Mărăști*, cât și în *defensivă* pe frontul *Mărășești* la *Muncel*, *Dealul Rotunda—Vornița*, pe *Valul Șușței*, iar cu *Reg. 22 Divița* în *Basrabia* pentru dezarmarea bolșevicilor.

Pentru aceasta am fost ales ca membru de onoare al *Asociației Luptătorilor* de adunarea generală din 7 Febr. 1939.

Azi, când întreaga suflare creștinească sărbătorește „*Înălțarea la cer a Mântuitorului*” iar Neamul Românesc „*Cultul Eroilor*” „*Asociația Luptătorilor din marele război*” pentru „*Întregirea Neamului*” din acest județ își înalță sufletul către A-tot-puternicul D-zeu și glasul către Aatoritățile militare, civile și ale instituțiilor de tot felul, ca „*unii ce au luptat pentru Patrie*”.

Suprema jertfă a camarazilor noștri

de lupte grele o sărbătorim azi!... Pentru *sângele* vărsat din abundență pe *altarul Patriei*, în plaiurile *Vrancei*, la *Mărăști* și *Mărășești*, bat cu putere inimile noastre!

Pentru *vitejia* lor ș'a noastră, dela *General* la *soldat*, în frunte cu *Marele Comandant* pe front „*Regele Ferdinand I*”, s'a dus *faima vitejiei* pe întreaga față a pământului, la toate popoarele lumii!... Pentru *suferințele îndurate în tranșee* două *ierni cumplite* ale anilor 1917 și 1918 și mai ales în *atacurile ofensivei* dela „*Mărăști*” și *contra atacurile defensivei* dela „*Mărășești*”, cei răniți ne având alt suflet mângâietor decât *sufletul de mamă* al „*Reginei Maria*”, înconjurată de medici și surori de caritate la postul de prim ajutor pe front la *Bălea*, *Ocrotitoarea văduvelor și orfanilor!*... La aceste *suflete mari*, etern *binecuvântate* în *Cer de Dumnezeu* și pe pământ de *preoți*, *slăvite* de întreg *Neamul Românesc*, se înalță *cogitele noastre* în aceste clipe!... (Clipe de tăcere).

Cu adâncă venerație ne amintim de *Comandantul Suprem „Regele Ferdinand I”,* când a decorat cu *„Virtutea Militară”,* în pădurea Moșunoaelor, în ziua de Sf. Petru și Pavel (29 Iunie 1917) pe luptătorii Regimentelor cari ținuseră rezistență la trecători în Carpați, sărutând pe obraz pe fiecare, când cu *mâna-l părintească* puneă decorația în pieptul fiecărui erou. A rostit apoi trupelor Diviziei a III-a a *Generalului Mărgineanu,* masate în careu, următoarele cuvinte, abia rostite printre lacrimi: — *„Jertfiți-vă pentru Patria pe care Eu o iubesc, precum vă iubesc pe voi, ca cel mai bun Părinte sufletesc!... Aveți nădejde în bunul Dumnezeu, care ne va ajuta să învingem!... și suspinele au întrerupt cuvântul...”*

Cu ce elan sufletesc s'a făcut o mică demonstrație de luptă, în care *Reg. 22 D-țița* avea misiunea de a învâli *Mărăștii,* ajutat de dreapta de *Reg. 2 Vâlcea* și la stânga de *Reg. 30 Mușcel;* și pentru aceasta *Reg. 22 D-ța* poartă numele de *Mărăști.*

Ziua ofensivei mult dorită de luptători sosește, după ce artileria noastră a bătut două zile și trei nopți întăriturile *Mărăștilor,* arzând parte din sat și sdrobind rețelele de sârmă ghimpată. Dar adversarul nu ripostează, încredințat fiind că *Armata Română e distrusă;* și că această demonstrație este o încercare de a-l speria. — Acum se vedea ajutorul bunului Dumnezeu!

În zorii zilei de 11/24 Iulie 1917, luptătorii noștri se reped în sbor ca vulturii peste tranșeele dușmane, ale căror paznici, uimiți de năvala năpasnică, își găsesc scăparea în fugă; aruncând arma, casca, centura și ridicând mâinile, *implorau viața!...* În trei ore de luptă am avut trei mii de prizonieri; iar a doua zi în

zori, după ce am capturat șapte tunuri de tranșee și enorme cantități de muniții și efecte militare, am intrat în *Cămpari,* împingând frontul cu 15 km. în adâncime și 30 km. în lungime, până la *Vadul Putnei,* în zilele de 13 și 14 Iulie 1917.

Această îndrăsneală a făcut pe adversari să aducă pe frontul *Mărășești* grosul trupelor sale, unde s'a văzut cea mai strălucită vitejie în zilele de 2-8 August 1917 a luptătorilor Români, între cari cei doi *Reg. 32 Mircea* au luptat cu piepturile goale în cămăși, de cumplita zăpușală a otrăvirei aerului cu gazele asfixiante.

N'au avut alt rezultat decât să împingă frontul lor spre noi până în *Mancel* și *Varnița,* dând de rezistența slabă a Rușilor.

Se hotărâsc să dea ultimile lovituri puternice la poarta deschisă prin retragerea Rușilor pe *Vadul Șașitei—Varnița* și la *Oitaz.*

Acum se vede *puterea de rezistență a Românilor:* La *Oitaz,* în zilele de 11 și 12 August două batalioane din Regimentele 22 și 62 *D-ța* călare pe șeaua *Răchitașului* la *Coșna,* ajutate de *Cavaleriștii* din *Grozești* cari luptă ca infanteriști, opresc năvala *Alpinilor* și *Bavarezilor,* până sosește batalionul de elită al *Vânătorilor de Munte,* al tânărului *Principe Carol II-lea* pentru care îi poartă numele, în seara zilei de 12 August 1917, care printr'un atac fulgerător îi dă înapoi; iar, în zilele de 15-20 August 1917 lupte grele se dau de *Reg. 2 Vân.* pe dealul *Rotanda-Varnița,* ajutat la dreapta de *Reg. 22 D-ța* și la stânga pe dealul *Marcului* de *Reg. 18 Gorj,* fiind înconjurat aproape de trei părți de dușman. *Reg. 22 D-ța* împinge înapoi pe dușman închizând poarta și cățărându-se pe coasta abruptă a dealu-

loi *Porcal*, cala reduta *Grivița*, lovind de flanc valurile adversarului. Aci s'a văzut rezistența dărză a ostașului Român, care sub bombardament cumplit de mortlere, obuze de toate calibrele, cari se spârgeau fazant, lăsând gaze grele otrăvitoare, ploae de gloanțe de mitraliere, în 12 atacuri de zi și noapte ale celor șase valuri de dușmani, cari coborau dealul *Ireștilor*; — dar, în valea *Marcului* își găseau mormântul sub sueratul mitralierelor și armelor noastre, sub loviturile grenadelor franceze, pe cari le mânuiam cu multă îndemânare și mai ales *lupta de corp la corp ca baioneta!*...

Aci mi-a fost omorât fostul meu Comandant de companie Ștefănescu Petre în seara zilei de 16 August orele 4 p.m. și rănit Comandantul de mitralieră Căpitan Costinescu!..

Aci mi se striga de C-tul de batalion Maior Munte: — „*Până la unul, plotonul Chivul!*”.. În aceste clipe grele, aflăm vestea din gură în gură, în lungul tranșeelor, că a murit fecioara eroină *dela Jiu*, sublocot. onorific *Ecaterina Teodoroiu*, șefa unui ploton din Compania 7-a Reg. 43, răpusă de trei gloanțe de mitralieră la *Muncel*, în pieptul pe care *Regele Țării* pusese „*Virtutee Militară*” dându-i rangul de ofițer!...

Aduc slavă și mulțumesc lui Dumnezeu, că am scăpat teafăr din aceste cumplite lupte, *incare n'am dat un pas înapoi!*

Și acum, venind la mormintele voastre sfinte, o *prea slăviți eroi*, împodobindu-le cu flori, nu pentru a vă jeli, ci a *prea slăvi eroismul* cu care ați apărat *Patria*; faptele voastre fiind scrise în *Istoria Neamului* și citite cu evlavie de urmașii voștri!...

Înălțăm cugetele noastre către *sufletele voastre neperitoare*, pentru a *răsădi*

în inimile tineretului aceeași dragoste de *Patrie și Regel!*.. (clipe de reculegere).

Ne amintim cu drag de *Craimicul* fostului Comandant suprem de Principele Carol, Comandantul Cercetașilor, cari cărau: medicamente și alimente pe front, pe umerii lor fragezi de copilândri dela 12—18 ani și mai ales, când acest *Craimic* a vizitat tranșeele în tot lungul frontului, din munții *Sovejei* până în *Muncel*, însuflețindu ne în nădejdea noastră de a învinge; în pădurea *Moșunoaelor*, la punctul numit *Curmătura*, având adăpost la sediul Divizia III-a a Generalului *Mărgineanu*.

Dacă puțin eram la număr în tranșee, pe creasta de foc, în fața armatelor atât de mari dușmane; înarmați fiind slab cu: *grenade franceze, mitraliere și orme* ale căror *baionete* bine ascuțite ca săgețile din trecut ale *voevozellor*; — *sufletul nostru era bine pregătit de lupte grele*. — așa că unul a luptat contra a o sată! și acest eroism fără seamăn îl sărbătorim noi azi!..

Chiar Germanii, când au sărbătorit „*Ziua Eroilor*” din acest an, prin glasul Amiralului *Raeder*, spun:

— „*Nu vrem să uităm curajul și vitejia* celor cari au fost *adversarii* noștri *plini de cavalerism* și cari au *pecetluit* cu *sângele lor* împlinirea datoriei lor de *soldăți față de Patria lor!*”

Cum *M. S. Regele Carol II-lea, Reformatoral României-Mari* de azi, *Craimicul* de odinioară, ajutat de cei mai destolnici *sfetnici* ai Țării, *mancește* ca tot *sufletul* la regenerarea morală a tineretului de azi, crescut într'o deprimare sufletească după războiu, *datori suntem să-L ajutăm și noi*, părinții acestui tineret!.. Să le arătăm tinerilor că: *dreptarile de viață*

se dobândesc prin muncă cinstită, muncă ridicată până la jertfa de sine; — căci prin astfel de muncă ne-am trăit și noi lăptătorii viața... pentru care suntem onorați azi în fața lumii care ne cunoaște, purtând aceste distincții...

Acesta este scopul acestei sărbători

Darea de seamă a cooperativei „Armonia” din Târgoviște pentru gestiunea anului 1938.

DOMNILOR MEMBRII,

În conformitate cu dispozițiunile statutare sunteți convocați în adunare generală ordinară, spre a lua cunoștință de mersul operațiunilor cooperativei pe anul 1938 și pentru a lua măsurile cele mai bune pentru viitor, potrivit chestiunilor prevăzute în ordinea de zi ce vi s'a trimis la timp.

În cursul anului 1938 Cooperativa a făcut cele mai importante operațiuni din timpul funcționării sale.

La 31 Decembrie activul Cooperativei constă din următoarele conturi :

Cassa	lei	73.259
Efecte publice	„	1.760
Participațiunii	„	30.000
Diversi debitori	„	459.468
Debitori mărfuri consignație	„	20.150
Mobilier	„	35.596
Mărfuri în comision	„	148.244
Chirii reportate	„	12.347
Profit și pierderi	„	400.357
Mărfuri	„	357.727

Total activ Lei 1.556.727

Analizând conturile din activ se poate vedea că;

Contul cassa la 31 Decembrie 1938, se prezintă cu un sold de lei 73.259.

Contul efecte publice în sumă de 1.760 se compune dintr'un titlu de lei 200 împrumutul de înzestrare.

„Căntul Eroilor”.

Trăiască M. S. Regele Carol II-lea !
Trăiască Floarea României, Marele Voievod de Alba-Iulia

cu întreg Tineretul Român !...

Lt. în rezervă Șt. Chivu

Contul participațiuni de lei 30.000 constituie capitalul cooperativei la Institutul Național al Cooperației și Banca Federală Dâmbovița.

Contul diverși debitori se prezintă cu un sold lei 459.468.

Față de soldul anului trecut acest cont se prezintă micșorat cu suma de lei 98.556. În cursul anului s'a dat mărfuri pe credit de 592.556 și s'a încasat dela debitori suma de lei 690.835, deci aproape 100.000 încasări din soldul anului 1937.

Suma prea mare pe care o reprezintă acest cont se explică prin faptul că majoritatea creditului se acordă aproape de sfârșitul anului financiar, adică în sezonul școlar.

Debitori mărfuri în consignatie în sumă de lei 20.150 reprezintă valoarea cărților date de noi spre vânzare în consignatie.

Contul mobilier cu un sold de lei 35.596, reprezintă valoarea mobilierului Cooperativei pentru a cărui amortizare s'a creiat un fond pe care îl vom vedea la pasivul bilanțului.

Mărfuri în consignatie în valoare de lei 148.244 reprezintă valoarea cărților literare încredințate cooperativei de diferite edituri spre vânzare în comision.

Contul profit și pierderi cu un sold de

lei 400.357, provine din gestiunea anului 1934, 1935 și 1936. A fost prezentat adunării generale de anul trecut, care a dat descărcare consiliului de administrație, cerând să se facă o verificare de Institutul Național al Cooperăției prin care să se stabilească cauzele și răspunderile în această chestiune.

În luna Februarie anul 1939, organele Institutului au verificat gestiunea cooperativei dela început și până în prezent, dresând un proces-verbal.

Contul mărfuri în sumă de lei 375.546, reprezintă valoarea mărfurilor proprietatea Cooperativei, găsite la 31 Decembrie 1938, cu ocazia facerii inventarului de comisiunea cenzorilor.

— Pasivul Cooperativei la sfârșitul anului se prezintă astfel:

Capital social	lei 650.322
Fond de rezervă	6.110
Fond debitori	22.500
Fond mobilier	3.550
Depuneri spre fructificare	7.782
Credite dela Org. cooperatiste	327 145
Diversi creditorii	4 122
Deponenți de mărfuri în consignatie	287.507
Beneficiu net 1938	21.537
Furnizori	215.594
Contribuție control datorată	6.513
Director 6% din vânzare datorat	4.045

Total pasiv Lei 1.556.727

Contul capital social cu un sold de lei 650.322 se prezintă majorat față de începutul anului, cu suma de lei 46.240.

Fondurile cooperativei la 31 Decembrie 1938 se ridică la suma de lei 327.145 se compune astfel: Institutul Național al Cooperăției lei 76.700, Banca Învățătorilor din Târgoviște lei 226.242 și cooperativa „Unirea” din Vulcana Pardele lei 24.203.

Deponenți de mărfuri în consignatie cu suma de lei 287.507, reprezintă datoriile Cooperativei față de editurile care l-au încredințat spre vânzare, în comision, cărți literare și școlare.

Contul furnizori cu un total de lei 215.594, reprezintă obligațiunile cooperativei față de diverși furnizori, care ne-au vândut mărfurile pe credit.

Beneficiul net apare în bilanțul anului 1938, cu suma de lei 21.537. În realitate acest beneficiu a fost în sumă de lei 59.987, însă consiliul de administrație cu ocazia cercetării și aprobării bilanțului a socotit în interesul cooperativei să creeze un fond pentru debitori în sumă de lei 22.500 și un fond pentru amortizarea mobilierului de lei 3550.

Deasemenea s'a găsit la sfârșitul anului că figura în activul bilanțului suma de lei 4.030, sumă ce reprezenta o parte din garanția depusă de ziarul „Cuvântul” care și-a încetat apariția și suma de lei 8.370 ce reprezenta efecte de primit și care efecte se trecuse în cursul anilor trecuți — cu ocazia verificării tuturor debitorilor — la contul diverși debitori, omițându-se să se soldeze acest cont.

Aceste două conturi au dispărut din activul bilanțului, trecând în debitul contului de profit și pierderi.

Contul contribuție de control datorată în sumă de lei 6.513 reprezintă contribuția către Institutul Național al Cooperăției pe anii 1936 și 1937.

Contul de profit și pierderi s'a încheiat la venituri cu suma de lei 276.499 și la cheltuieli cu suma de lei 254.962 rezultând un beneficiu net de lei 21.537, după ce s'a făcut amortizările arătate mai sus.

Contabilitatea a fost ținută în tot timpul la zi și în mod cât se poate de real

de D-l Ion D. Popescu contabilul cooperativei.

Din cele expuse mai sus și din realitățile cuprinse în registrele de casă și contabilitate se constată că cooperativa va învinge greutățile care îi stau în cale ajungându-și scopul pentru care a luat ființă.

Pentru ca scopul să fie atins în întregime rugăm colegii să vie în ajutorul consiliului de administrație în munca pe care o desfășoară fără șovăire în această direcție.

Ascultând această dare de seamă, luând cunoștință de bilanț și contul de profit și pierderi, după ce veți asculta și raportul cenzorilor vă rugăm D lor societarii a da descărcare consiliului de gestiunea sa pe anul 1938.

Președinte, **D. D. Lixandru**

Membrii : } I. Negoescu
 } Ion G. Mareș

Aceasta este darea de seamă asupra activității Cooperativei pe 1938.

Intrăm într'un nou sezon și avem nevoie în primul rând de încrederea membrilor. S'a muncit anul acesta cu multă râvnă

pentru a se scoate câștigul de 59.000 lei.

E ușor să spui la colț de stradă că lucrurile nu merg bine din cauza trecutului care apasă greudar să întreba pe cel mai peal-miat dintre membrii: au sau nu dreptul să mențină în jurul cooperativei încă o atmosferă de neîncredere tocmai în această epocă de refacere a cooperativei? Cu dispariția Armoniei demnitatea învățătorimii din județ ar fi pălmuită aspru.

Să ieșim cu obrazul curat!

Asta însă nu se poate decât numai și numai dacă fiecare învățător din județ se face membru și se transformă în propagandist corect al intereselor cooperativei.

Ar fi păcat ca învățătorimea din județ, atât de încercată în lupte, să piară cu Armonia demnitatea de corp.

În ceea ce ne privește veghe-rea ca cel puțin greșelile trecutului să nu se mai repete.

D. D. LIXANDRU

P E D A G O G I A L U I I I S U S

MOTTO:

«Cu cel blând fiți as-
prii și cu cel aspru fiți
blânzi».

Iisus este copilul ce s'a născut în ies-
lea Betleemului, pe timpul împăratului
Octavian August și care pune bazele celei
mai frecventate școli și mai vechi până
azi, anume, „școala activă” El este
cel ce schimbă cheea vremurilor, cel

ce pune capăt marei înfloriri a științelor
oculte și luptelor cu însuși conștiința de
a fi om —. După învățătura Sa omul este
creațiunea lui Dumnezeu și-și trăește via-
ța pe pământ ca o pregătire pentru cel
viitoare. Pregătirea aceasta i-o face în
vârsta tânără — școala —.

Alcătuirea socială ce era bazată pe
inegalitatea oamenilor, pe clase,—atât în

fața legilor cât și în fața zeilor, acum dispăre. „Toți oamenii sunt egali, căci toți sunt fiii aceluiaș tată din cer“. Din învățătura aceasta fundamentală se naște educația publică. Școala primară a poporului întreg.

Iisus pune temelia educației și coordonează ideile noastre cu ideile generale. Prin venirea Lui dispăre despotismul și femeia stă alături de bărbat cu drepturi egale, spunând că ca trebuie să se bucure de protecția și iubirea bărbatului.

Luxul ajunsese la opogeu, iar mizeria devenise strigătoare la cer. Nu se cunoștea atunci decât dreptul celui mai mare și mai bine făcut fizicește. Deosebirea crâmbală era așa de mare, încât stăpânul avea drept asupra slugii pe care o vindea ca pe o bestie ordinară, nesocotindu-l ca pe unul asemănător, deși toate acestea sunt dărâmate de lozinca lui Iisus, ce zice: — „Nu este deosebire între împărat și soldat — domn și sclav, stăpân și slugă — ci toți sunt de-o potrivă —.

— Numai copiii burghezilor erau educați și aceștia cei aleși, ceilalți fiind lăsați în părăsire sau aruncați în prăpastii ca cei slabi și bolnavi. Erau bătuți, erau persecutați. Iisus aducea respectul și iubirea față de copii, respect și iubire care nu se văd mai clare și mai precise în altă parte ca în învățăturile Lui. „Lăsați copiii să vină la mine“, este vorba mântuitorului plină de duioșie și de iubire.

— Viața lui Iisus și învățătura Sa sunt icoane vii pentru educație. Ca mic copil, ca tânăr, ca bărbat în floarea vârstei, El a arătat rând pe rând, dragoste firească, modestie, râvnă de a învăța, ascultare, evlavie și jefă de sine.

Legea ce domnea atunci în Societate era legea talionului: „ochi pentru ochi, dinte pentru dinte“, care dispăre odată

cu venirea legii celei noi a Lui Iisus, care aduce în lume iubire și adevăr: „Iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine celor ce vă fac rău“.

În locul materialismului, el propagă idealismul, aducător de fericire. Acum se primesc cele dintâi principii de etică, căci aduc înfrigurare celor tari și bucurie suferințelor; sparge absolutismul spre a veni egalitatea și fraternitatea; aduce mângâere celor nădăjduiți spunându-le: „Fericirea este în lumea viitoare, după moarte și viața aceasta materială este pregătirea pentru cea viitoare“.

El dă lumii o nouă consolare, un nou ideal.

Din cele arătate se vede că Iisus este cel mai mare revoluționar și cel mai mare pedagog al omenirii.

Iisus învăța în tot locul unde i se ivea ocazie înfruntând pe fățarnici și povățuind pe doritorii de a se îndrepta: „Pocăiți-vă că s'a apropiat împărăția cerurilor“. Școala Lui era în aer liber, era o școală activă, căci odată cu învățătura făcea și înțuița.

El este cel dintâi care leagă învățătura cu fapta. Viața Lui este icoana învățăturii Sale: „V'am dat vouă pildă, ca să faceți ceea ce însumi am făcut“; iată o condiție de căpetenie a unui bun învățător. Parabolele lui sunt lecții practice, foarte bune ca model pentru noi, cei de azi, semne de urmat.

Iisus ca dascăl a întemeiat o școală cu scop bine determinat:

„Fericirea omului“ Felul lui de procedare este metodic, cu toate că se adresează tuturor: bogaților, săracilor, bătrânilor, tinerilor, evlavioșilor și păcătoșilor. El se coboară la inteligența fiecăruia, ține seamă de starea socială și de ocupația fiecăruia. El se folosește de compa-

rafi și de contraste în Incomparabilele sale pilde. Tonul său este prietenos, învățătura sa interesantă, sugestivă.

„Niciodată n'a vorbit un om ca acesta” zice Ioan. El învăța în două feluri: ori da învățături de adreptul, ori vorbea prin asemănări sau pilde prin vorbirea directă. El învăța pe oameni despre datorile către Dumnezeu, cum să se poarte fiecare, muștrând pe cei ce călcau legea și pe fățarnici.

Prin vorbirea în pilde, El lega învățăturile sale cu împrejurările din viața orașului, sau cu lucruri din natură.

Marele dascăl Iisus fiul lui Dumnezeu, cerea ca libertatea să fie făcută în mediul ambiant al naturii.

„Cu cel blânzi fiți asprii și cu cei aspril fiți blânzi” zice Iisus în dezideratul său, care este un principiu foarte bun pentru orice învățător.

Acest principiu are de scop formarea caracterului și disciplinarea voinții „Primul dascăl al copilului este mama” zice Iisus, care nu are peste tot aceeași metodă de creștere; de aceea învățătorul este mai presus decât mama. El trebuie să formeze caractere bune la toți copiii din școală, căci mulți au fost neglijați, nefiind educați în familie sau educați rău și dacă nu vor fi înfrânați acum, nu vor fi demni a intra în Societate. Învățătorul trebuie să cunoască metode de penetrabilitate în sufletul copilului pentru a-i putea afla individualitatea și a-l putea educa. Pe copiii răi și păcătoși trebuie să-i supravegheze, pentru că supravegherea nu-i altceva decât o consecință a aflării individualității copilului.

Ca mare pedagog, Iisus, n'a înlăturat pedeapsa, care însă trebuie dată cu mare chibzuință și numai atunci după ce s'au întrebuințat toate mijloacele ce in-

dreptau. „Cine economisește nuiava în seamă că nu-și iubește copilul”; iar un preoroc zice „Pe cine iubesc, îl muștru și-l cert”.

Iisus însuși ne-a dat exemplu de pedeapsă, alungând și bătând pe negustorii din templu și în „Parabola la smochinul lui fără rod”.

„Fiți blânzi ca porumbii și înțelepți ca șerpii” zice Iisus. Blandețea și înțelepciunea să fie sentimentul dominant la orice om și atunci numai, bine va fi în toată omenirea.

El spune să învățăm pe toți, în tot locul și 'n tot timpul, fără să ținem seamă de vârstă, de sex, fără să facem deosebire dela om la om sau dela popor la popor; fără să ținem socoteala de religie. — Așa a învățat El, și învățătura Lui n'a pierdut și nu se va pierde — Ascultătorii învățăturilor Lui era toată lumea, fie că unii veneau de drag, fie că alții veneau ca iscoade pentru a-l prinde cu vreo vorbă rea contra Legilor pentru a-l închide Zadarnică însă a fost cauza celor din urmă, că Iisus fiul lui Dumnezeu știa gândul fiecăruia și răspundea mai mult decât înțelept oricărui întrebări cu diferite scopuri: „Dați ce este al cezarului, cezarului, ce se cuvine Domnului dați Domnului”.

Pentru a fi văzut și pentru a vedea mulțimea ce venea să-l asculte, Iisus se suia pe munte, pe deal sau în corabie după împrejurări de unde-și spunea învățătura.

Vindecarea slăbănogului din Capernaum, vindecarea lui Lazăr, vindecarea orbului din naștere, și alții ne arată că Iisus a pus baza învățăturii prin iubire până la abnegație.

Acest principiu stăpânește lumea și stă la baza pedagogiei.

Acela-i dascăl adevărat, care-și iubeste meseria și care după munca lui cu lege roade, dăcă nu foarte bune, cel puțin bune.

Învățătorul de azi să nu aibă alt exemplu decât pe marele învățător al omenirii

Isus, care până în prezent n'a fost și nu va fi întrecut de nimeni ca mare pedagog, urmându-i înțeleptul procedeu de a învăța pe alții.

V. I. CIMPOCA
Inv. Râul-Alb Dâmbovița

BULETINUL ASOCIAȚIEI

DOMNUL PREȘEDINTE

Ca urmare a convocării congresului general al Asociației noastre și a Adunării Generale anuale ce se va ține în zilele de 8 și 9 Septembrie a. c., la Sibiu, convocare ce v'a fost trimisă de către conducerea Asociației Generale din București, avem onoarea a supune cunoștinței Dvs. cele de mai jos, în legătură cu congresul și Adunarea generală amintită mai sus.

Intrucât în toamna aceasta se împlinesc 20 ani, dela înființarea și unificarea Asociațiilor Județene din toate regiunile și 10 ani dela unirea tuturor regiunilor în Asociația Generală a Învățătorilor sub președinția D-lui Ministru D. V. Toni, caracterul acestui congres este cu totul deosebit de acela al congreselor de până acum.

Vom avea un congres jubiliar și festiv.

Pentru a da acestei festivități amploarea cuvenită și pentru a face din aceasta o înălțătoare manifestare a solidarității noastre naționale și profesionale, Comitetul de organizare a luat din vreme toate măsurile necesare.

Tinându-se la Sibiu, acest congres într'un oraș cu populație minoritară, și fiind în mijlocul Țării, vom cu orice preț să facem o reușită demonstrativă de afirmare a naționalismului și a solidarității noastre profesionale.

De aceea ne permitem a vă atrage atențiunea asupra unor chestiuni de cea mai mare importanță în legătură cu acest congres.

Pe lângă faptul că acest congres va fi onorat cu prezența D-lor Miniștrii Petre Andrei, D. V. Toni, Dimitrie Gusti și Teofil Sidorovici, precum și a altor înalți demnitari, el va fi prezidat onorific de însuși înalt P. S. Nicolae, Mitropolitul Ardealului.

Pentru a evidenția întreaga opinie publică deplină noastră solidaritate profesională, înjghebată

sub sceptrul vașnicului luptător al cauzelor învățătorimeii, D. V. Toni și pentru a-i arăta dragostea noastră nețărmultă și devotamentul neclintit ce cere din partea tuturor secțiilor județene o participare cât mai activă, în sensul celor de mai jos:

Din fiecare județ este absolut necesar să participe minimum 30 de membri ai Asociației, inclusiv delegații oficiali și statutarul.

Județele limitrofe ale jud. Sibiu, vor aduce minimum 50 de congresiști, astfel ca numărul total al congresiștilor să fie de minimum 3.000.

Ședința festivă ce se va ține în ziua de 8 Septembrie a. c., va fi precedată de o atrălueată defilare a tuturor congresiștilor după programul special alăturat.

Este deci necesar ca să luați din vreme toate măsurile trebuitoare pentru participarea secției dvs. în număr cât mai mare, cunoscând că, nici o abatere nu se poate admite dela normele fixate pentru această manifestare.

Toți delegații Dvs. sunt obligați să ia parte la această defilare, în unul din costumele naționale, de comandant străjer, sau în haină neagră, și cu basca albă de străjer.

Pentru a înlățșa opiniei publice varietatea costumului național din toate regiunile Țării, cu caracterele specificate fiecăruil ținut, veți face tot posibilul pentru a se prezenta delegații Dvs. la costumele specificate ale județului Dvs.

Intrucât Comitetul de organizare a luat din vreme toate măsurile necesare, în vederea încartiruirii, vă rugăm ca cel mai târziu până la 15 August a. c., să ne trimiteți lista nominală cu adresa exactă a fiecăruil participant, pentru a i se expedia între 15 și 20 August a. c., biletul de încartituiră.

În Sibiu, nu va funcționa nici un birou de încartituiră, întrucât fiecăruil participant anunțat în termenul fixat mai sus, i se va trimite biletul în

care i se vor da toate lămuririle în legătură cu înscădările, masa, excursiile, programul congresului, etc.

Nici un participant, care nu a fost anunțat din timp, nu va putea pretinde dela nimeni, să i se pună la dispoziție în ziua congresului, locuință etc.

Vom să organizăm un congres, fără a mai avea spectacolul lăbulzei și tranbajării în ziua congresului, dintr'un loc în altul al congresiștilor fapt neplăcut nici pentru ei și nici mai ales pentru organizatorii congresului, cari în acea zi, au alte treburi mai importante de făcut.

Este deci absolut necesar să dați o circulară în județul Dvs. în acest sens, spre a cunoaște toți colegii acest mod de organizare al congresului dela Sibiu, spre a nu pleca ca până acum, în mod izolat, unii dintre dânsii, la congres.

Participarea în număr mai mare, din partea fiecărei secții județene, va implica desigur o cheltuielă în plus, pentru secții, dar avându-se în vedere că cu acest prilej învățătorimea din întregul cuprins al Țării va aduce omagiile ei pentru munca depusă de președintele pe viață al ei, D-nul Ministru D. V. Toni, care a condus-o cu toată demnitatea în toate luptele pentru revindicarea drepturilor noastre și a isbândit, nici o jertfă pentru acest omagiu de recunoștință, nu este prea mare.

Până la 1 August, veți primi programul detaliat al acestei grandioase manifestări, cari va fi cunoscută în întreaga Țară, atât prin difuzarea festivităților prin Radio, cât și prin filmarea ei.

Filmul sonor și vorbitor ce se va turna cu ocazia acestui mare congres, va circula în întreaga Țară, arătând tuturor rodul muncii și solidarității noastre profesionale.

Pentru aceasta se cere din partea dvs. să vă executați îndatoririle dvs., cari reiese din cele arătate mai sus.

Nu ne îndolm că vom avea și de această dată concursul neprețuit al Dvs. și aceasta spre mulțumirea noastră a tuturor.

Pentru orice alte informațiuni, vă rugăm să vă adresați subsemnatului, la adresa indicată mai jos.

Cu stimă colegială
I. N. Ciolan
vice-președintele Asociației G-lă
și Președintele secției Sibiu
Str. Honterus 6

PROGRAMUL

defilării congresiștilor, a călăreților și cerele alegorice.

ORGANIZAREA

Pentru a se obține o defilare ireproșabilă, toți congresiștii ce urmează a defila vor fi prezenți în Piața Regele Ferdinand, Vineri 8 Septembrie 1939 ora 8,35 dimineața.

Adunarea se face pe ținuturi fiecare ținut având deținut un loc anumit, pe care se află o tablă cu numele ținutului.

Județele se vor așeza conform instrucțiunilor ce se vor da de delegatul însărcinat cu aranjarea fiecărui ținut, delegat care va fi prezent la locul destinat, având banderola la mână dreaptă cu numele ținutului.

ȚINUTA

Fiecare congresist poate participa la defilare numai într'una din ținutele următoare:

Costum național, bărbătesc și femeiesc specific regiunii, uniforma de comandant străjer regulamentară, Costum negru pentru bărbați.

Comandanții străjeri îmbrăcați în uniformă vor purta bască albă. De asemenea toți ceilalți în costume negre vor purta în mod obligator bască albă de străjer.

Se exceptează de a purta basca albă numai acei ce vor purta costumul național.

Colegele învățătoare pot participa numai cu uniforma de comandantă străjeră, cu bască, sau în costum național. Nu se admite sub nici un cuvânt pentru colegele învățătoare alt port.

ORDINEA DEFILĂRII.

Vor defila congresiști în ordinea următoare: Ținutul Suceava, Ținutul Nistru, Ținutul Prut, Ținutul Dunărea de Jos, Ținutul Mare, Ținutul Bucegi, Ținutul Olt, Ținutul Timiș, Ținutul Someș, Ținutul Mureș.

Fiecare ținut va defila astfel:

În capul coloanei vor fi așezați comandanții străjeri. După ei vor urma cei în costume naționale, bărbații și femeile separat, iar după aceștia vor urma bărbații în costume negre.

Această așezare va fi la fel pentru toate ținuturile.

Carele alegorice vor fi prândulte între ținuturi și vor defila în ordinea următoare:

Învățătorul în clasă cu elevii,

Invățătorul străjer cu un cuib,
 Invățătorul în atelierul de lucru,
 Invățătoarea în atelierul de lucru,
 Invățătorul și premilitarii,
 Invățătoarea și cantina școlară,
 Invățătorul și Serviciul Social,
 Cooperativa școlară,
 Invățătoarea în șezătoare.

Înșiruirea coloanei de defilare se va face după indicațiunile ce le va da la fața locului Comandantul conducător al defilării.

DEFILAREA CĂLĂREȚILOR

Cel 40 de călăreți ce vor defila vor porni la ordinul dat de conducătorul comandant al defilării, în capul coloanei în rânduri de câte 5 călăreți.

Coloana de defilare a celorlalți va fi în rânduri de câte 6 cu distanța ce se va indica pe teren.

Întreaga coloană afară de călăreți și care alegorice se va îndrepta după defilare spre sala congresului în Târgul de Mostre.

Călăreții și carele alegorice se vor retrage în locurile ce li se vor indica din timp.

Pentru a se da acestei manifestări un caracter cât mai pronunțat din punct de vedere național se va căuta ca să se formeze din fiecare județ un grup cât mai mare de participanți la defilare în costume naționale identice, astfel încât să se poată sesiza de către privitori, caracterele specifice ale portului infățișat.

Nu se poate admite ca într'un grup cu par-

ticipanți în costumul național să se vadă la fiecare participant un costum diferit.

Domnii Președinți ai secțiilor județene, vor îngriji ca grupurile de participanți la această manifestare să aibe costume perfect asemănătoare și aceasta se poate realiza cu ușurință, întrucât asemenea costume se pot imprumuta de către învățători dela locuitorii din comunele în care se află portul cel mai specific național din partea locului.

În ce privește ținuta colegilor, cari n'auvi forma de comandant străjer sau costumul național, se atrage riguros atențiunea că fiecare participant este dator să aibă haina și pantalonii negri. Aceasta pentru a putea să ne înfățișăm opiniei publice ca un corp select așa cum ne este și misiunea.

Trebue să arătăm cu ocaziunea acestei manifestări învățătoarești, când serbăm și jubileul celor 10 ani de președenție a D-lui Ministru D. V. Tonni, și 20 ani de organizare profesională, că Asociația Învățătorilor este o organizație ce a fost și trebue să fie de aci înainte drept model pentru toate celelalte organizațiuni profesionale.

Dorim să infățișăm prin carele alegorice, cu această ocaziune, toată activitatea desfășurată de învățătorime sub ocârmuirea Marelui nostru Rege, în toată complexitatea ei.

I. Ciolan

BULETIN INFORMATIV

I. IN POSTURI PUBLICE VACANTE

1 Școli primare urbane

Gheorghiu Maria dela Găești D-ța la Trgoviața (soț membru corp. didactic localitate); Mărgulescu Grigore dela Bucureștii Noi la Târgoviște (soție inv. localitate).

2 Școli primare rurale

Gheorghe Nicolae dela Cornești D-ța la Anina (vechime în grad și mamă văduvă în localitate); Botez Elena dela Răzvad Jos D-ța la Brănești (mai mare în grad și soț funcț. apropiat); Stroe Evdochia dela Căușani Noi Tigbina la Bucșani (soț inv. localitate); Neagu Nicolae dela Mănești D-ța la Căndești Deal (mai mare în

grad); Vlădeanu Leon dela Micfalău Trei Scaune la Căndești Vale (soție inv. localit.); Vasile Marin dela Vișinești D-ța la Cobia Gheorghiești (soție inv. localitate); Bucur E. Maria dela Urseiu D-ța la Celibași (soț inv. localitate); Bălea I. Eremia dela Corbi Ciugi-Vlașca la Croitori-Petrești (vechime în grad, mamă văduvă și teren aproplat); Toma L. Ion dela Hăbeni D-ța la Finta Veche (vechime în grad); Nițescu D. Iosif dela Lăculeț D-ța la Dragodănești (vechime în grad, teren casă proprie locuit); Urucu I. Elisabeta dela Chisă-lău Cernăuți la Glodeni (mai mare în grad); Roșulescu Traian dela Gura F. Bambuia D-ța la Gura Fcii (vechime în grad, casă, teren localitate); Marinescu A. Gh. dela Mănești Drăgoești D-ța

la Isvoara (vechime în grad mamă văduvă, teren localitate); Andreescu N. Eugeniadela Gheboia D-ța la Mărcești (casă și teren localit); Mateescu D. Gh. dela Priacari Caliacra la Odobești (vechime în grad); Diaconescu C. Ana dela Zărfoaia D-ța la Pucioasa Centru (soț inv.); Petre M. Ion dela Bănești D-ța la Produlești (mai mare în grad); Popescu D. Ioan dela Râul Alb Sus D-ța Centru (vechime în grad, casă și teren cultură); Popescu I. Ioan dela Săbiești Bălănești D-ța la Sărdanu, (Casă și teren în apropiere) Cârstoiu T. Ioan dela Dragodănești D-ța la Tătărani (mamă văduvă, casă și teren localitate); Popescu P. Vasile dela Văcărești Băjești D-ța la Văcărești (vechime în grad, casă, teren localitate); Nicolescu G. Ilie dela V. Caselor Stratonești D-ța la Valea Mare (vechime în grad, casă și teren localitate); Voicu D. Pană dela Colibași D-ța la Vișina b. (mamă văduvă, casă și teren localitate); Popescu I. Ioan dela Bezdead D-ța, la Vișinești-Puturos (mai mare în grad); Teodorescu Alex. dela Finta Veche D-ța la Vulcana Băi (vechime în grad, mamă văduvă război, casă localitate).

II. TRANSFERĂCI IN POSTURILE DEVENITE VACANTE PRIN TRANSFERARI

Școli primare urbane

Bănică Maria dela Găești 2 m. D-ța la Găești f. (casă proprie în circ. școlară); Vulcănescu Victoria dela Țăța D-ța la Bezdead Râmata (casă și teren loc); Radu Gh. Elena dela Vârfuri Stătești D-ța la Țăța (la grad egal, aprop. soț inv.); Ciurezu Emilia dela Moreni D-ța la Râsvadu Jos (vechime în grad); Constantin Gh. dela Tătărei Ologeni D-ța la Cornești (soție inv. localit.); Rada T. Vasile dela Șotânga D-ța la Mănești (vechime în grad casă și teren prop.); Chipereanu Maria dela Potoc Caraș la Urselu (vechime în grad și mamă văduvă); Bălășescu N. Ion dela Hăbeni D-ța la Hăbeni Racovița (mai mare în grad, casă și teren local.); Andreescu Iosif dela Gemenea Brătulești D-ța la Lăculețe (mai mare în grad); Grigore G. Ion dela Morteni D-ța la Gura F. Bambaia (vechime în grad); Stănescu Daniil dela Colan D-ța la Mănești Drăgăești (casă și teren local.); Hrelea Florica dela Broșteni Isvorul D-ța la Gheboia (soț funcț. partic. apropiere); Dumitrescu F. Maria dela Țăța D-ța la Zărfoaia Glodeni (mai mare în grad); Draghici

Alex. dela Răciu D-ța la Râul Alb (casă, teren localit., soție inv. apropiere); Tănase D. Mihai dela Bențaru Jos Hunedoara la Săbiești Bălănești (mai mare în grad); Parnia Teofil dela V. Lungă Gorgota D-ța la Dragodănești (mai mare în grad); Șerban F. Nicolae dela Pierșinari Dâmbovița la Văcărești Băjești (vechime în grad, casă, teren localitate); Bucur Emilian dela Colibași Ciocoiști Dâmbovița la Colibași (soție inv. localit.); Dumitrescu D. Ioan dela Bezdead Râmata la Bezdead No. 1 (soție inv. localitate); Andreescu D. Mircea dela Cristeasca Ungureni D-ța la Dobra (soție inv. localit.); Petrescu D. Ion dela Moroeni Mușcel D-ța, la Moroeni (casă și teren loc.); Comandașu G. Nicolae dela Căslidați-Telcorman la Morteni (mai mare în grad, casă și teren apropiere); Ionescu Matei dela Românești-Dâmbovița la Răcari (vechime în grad); Grigore I. Zenaida dela Tătărei Ologeni D-ța, la Tătărei-Tătărei (soț inv. localitate); Ciobanu St. Maria dela G-ral Stan Poetaș Caliacra la Pucioasa grădina copii (soț inv. localitate); Vasile M. Elena dela Greci D-ța la Arșuri (mamă văduvă, teren apropiere, mai mare în grad); Comșoiu Olimpia dela Zăvoiu Orbului D-ța la Țăța (soț inv. localitate); Mocanu Ioana dela Cadieva Caliacra la Moroeni (mai mare în grad); Mocanu D. Gh. dela Inei Maklahlek Caliacra la Moroeni Mușcel (soția inv, localitate); Ilie P. Marian dela Regele Carol II Ismail la Tătărei Ologeni (soț inv. localitate); Ilie M. Angela dela Regele Carol II Ismail la Tătărei Ologeni (soț inv. localitatea); Liță I. Ion dela V. Lungă D-ța la Șotânga (mai mare în grad casă și teren cultură); Petre D. Florea dela Comișani D-ța la Hăbeni (casă și teren loc.); Popescu Gh. Elena dela Cania Porumbesti Cahul la Gemenea Oncești (mai mare în grad); Ștefănică Stan dela Broșteni Tighina la Românești (mai mare în grad, casă, teren aprop.); Cruțu R. Zainca dela Titu Târg D-ța la Colanu (mai mare în grad); Ionescu A. Nicolae dela Puțu cu Salcia D-ța la Titu Târg (teren în localit.); Pătrașcu Xenia dela lordăneni Tighina la Broșteni Isvor (părinți bătrâni în localitate); Voica I. Nicolae dela Sufe Seacă D-ța la Răciu (casă și teren loc.); Lixardru G. Ioan dela Dobromir Deal Constanta la Sufe Seacă (mai mare în grad); Cărbunaru G. Marin dela Vintilă Brătianu Tulcea la V. Lungă Gorgota (mai mare în grad); Ilia P. Coorob

dela Caracurt Ismail la Pierșinari (la grad egal mai bine notat); Vulcănescu Mircea dela Țâța D-ța la Bazdead Râmata (soția. inv. localit.); Popescu Petre dela Corcești Storojineț la Vișinești (vechime în grad. căsătorit în județ); Petre I. Maria dela Colțu Argeș la Greci (mai mare în grad); Angelescu I. Marin dela V. Lungă Ogrea D-ța la Comănești (vechime în grad, casă, teren aprop.); Ilie N. Nicolae dela Troplaca Cet. Albă la V. Lungă Ogrea (mai mare în grad); Marinescu C-tin dela Suseni Ciuc la V. Lungă Cricov (mai mare în grad); Gheorghe C. Elena dela Cobia Gheorghitești D-ța la Zăvoiul Orbului (mai mare în grad); Maican Virginia dela Vișinești Puturosu D-ța la Pătrosia Deal (vechime în grad); Ulieru Ioan dela Lăculețe D-ța la Țâța (teren localitate); Paun Nicolae dela Pavlovca Cetatea Albă la Morteni (mai mare în grad); Nițu Gh. Gh. dela Halava Tighina la Colibași Ciocoești (la grad egal căsătorit în județ); Andrei I. Gh. dela Bătrâna Hunedoara la Lăculețe (vechime în grad); Mazi-

Iliu Atila dela Năruja Putna la Vulcana Pandele (vechime în grad, teren aproape); Popescu Vasile dela Brănești D-ța la Zărăfoaia Poduri (mamă văduvă, casă, teren localitate); Diaconescu I. Nicolae dela Vulcana Pandele D-ța la Brănești (vechime în grad, casă și teren localit.); Cazacu Nicolae dela Puțul cu Salcea Gușăți D-ța la Puțul cu Salcea (la grad egal, casă și teren localit.); Clocodeică V. Ileana dela Săceni Turda la Vărfuri Stătești (singura solicitantă); Sandu Stan dela Brețcu Oituz Trei Scaune la Puțul cu Salcia-Gușăți (mai mare în grad); Popescu J. Maria dela Arsuri D-ța la Găești 2 (soț inv., casă și teren cultural localit.); Popescu P. D. Elena dela Pătrosia Deal D-ța la Cobia Gheorghitești (singura solicitantă); Scarlat D. Constantin dela Zărăfoaia Poduri D-ța la M. Caselor Stratonești (singurul solicitant), Ionescu Pr. Alexandrina dela Coștești Deal D-ța la Branște (apropiere de soț preot), Zamfirescu Maria dela Traian Teleorman la Vișinești Puturosu (Sultanu) (mai mare în grad).

Se fixează ziua de Sămbătă pentru activitatea străjerască

în toate școlile din țară începând dela 1 Sept. 1939

Monit. Of. No. 165 din 20 Iulie 1939.

